

ULB Halle
001 351 591

3/1

D: Fai 25503

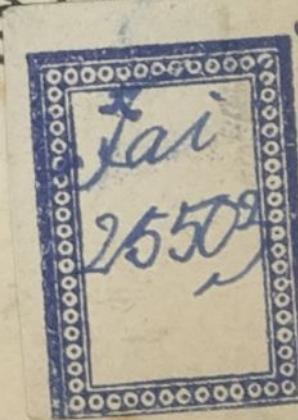
Fai 25503

362 / 1921

باکو-1927

J

Jac

25503

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

پ. غ.

1930 /
213

امام رضا بستی

آذر نشر
باکو— 1927

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft.

آذرنشر

برنگی مطبوعه ده
باسیندی

سایی 3000

سفارش نمره 452

باش مطبوعات مدیریتی 1361

برنجى حصه

على حسین خان وارلى—حاللى، زورلى—قوه تلى بر خان ايدى.
اونڭ داغلاردا، دره لرده كىزنى قويون سورولرىنىڭ حد—حسابى يوق ايدى.
اك كوزهل و جنس قاراباغ آتلارينى يالكىز على حسین خاندا تاپماق او لور.
آتلارى يئل كېي اوچور، او نا كوره ده مشهد زيارته كيدوب كلمك اونڭ
آياغى آلتىندا سو اىچمك كېي برشى در. دنيا مالىندان وارلى اولدىغى
كېي، آروادلارىنىڭدا كوزه لىيكلرى آدلادر. يىله كە، بوتون آستارا
باددا بو كېي كوزه لىر چتىن تاپىلار. على حسین خانڭ بوتون خوراسان
ئولكەسىنده تايى برابرى تاپىلمازدى. هله اونڭ يكىتلرى اويانا دورسون،
نو كىرلىنىڭ يىله حد—حسابى يوقدر. يكىتلە كلينجە، خانڭ اللى تقرە
قدر يكىتى واردر. خانڭ ايويىنىڭ قاپو—با جاسى چوق محكمدر. خان
هر جهتن راضىدر. آللاده اونڭ بوتون ايشلىرىنى او وانداسالىر، راست كتىرىر.
كندلىلر بو ايل اوندا بر ($\frac{1}{10}$) مەحصۇللارىنى ھمىشە كىيندن تز كتىرىوب
و يەمشىردد. دوغىرودر، شىطانلار بر قدر خراب او لمىشلار، بونڭ سېبىنى
خانڭ ئۆزى دە يىلمىر. بوخصوصىدا موللا ايلەدە آغزلاشوب مصلحتلىشىدە.
موللا، عقللى موللادر. كىشى بوتون قرآنى و محمدك شريعتنى از بىردى
يىلىر. آنچاق كىچىن ايلدنبىرى او دا يىله يىلمىر كە، كندلىلرە نە او لوب.
ايمى بىرىسىن كندلىلر سو يەمشىلار. اولكى كېي سوزه باقوب اطاعت
ايتميرلر و ھمىشە كە كېي، چوقدا سجدە ايتميرلر. هله بو كويپەك
اوغلى دىلنچىنىڭ بىرسى جمالى كورىرسكمى؟ او، لاپ يولىندان
آزمىشىدە. حتا دونن مباحثە يە كىرىشەرك قىزىشوب اللرىنى دە
سېلكە لەيردى. آخردا على خان «كىت...» دىيە او سىتىنە چىغىرۇب اونى
ھەدە لەدى. على خان كىچە لەرنماز قىلوب او نا قارغىش تو كىردى: «آللاه، سن

جمالا غصب ايله! او نا بلا كوندر! او نئ ايوينه او د سالوب آقساق اي ششكى
ايله برابر ياندير! او نى كوريم مردار بدتنى قارا يامان تو كسين! ييلتمە
ييسين!» على خان النده كهر با تسبيحينى چه ويروب يوغون بو غلارينى
ترپەدە — ترپەدە هميشه جمالا قارغيش تو كيردى.

قارلا ئورتولى ديعير داغنڭ داليسيندان يواش — يواش صبحىڭ
اي شيقلانماسى كورونوردى. داغنڭ اوستنده كى بولوتلاردا چهرا يى رنگە
بويانمشدى. كللى كندى يوقودان اوياندى. مال — قارا قايالارا دير
ماشماغا باشладى. هله قارانلىق دەرەدە هورەن اي كى اي تىڭ دو تغۇن سىسى
دە كلىرىدى. آروادلار بارداق و كوزه لرىنى كوتوروب بولاغا يو كورىر
دىلر. بولاقدا تەلەسيك چادرالارينى آچوب يوزلرىنى سويوق سو ايله
يو يوردىيلار. بارداق و كوزه لرك بوغازى قورولدايردى. آروادلار ينهدە
تلەسيك سو قابلارينى كوتوروب ئوز خانلارينىڭ ايوينه قايدىرىدىيلار...
بو صورتله كون باشلا نىردى.

جمالىڭ هامودان يوقسول كوماسى، سانگە كىجه نئ سويوغىندان
دو كوب قاييا يا قىسيلاراق دايامشدى. دونيا مالىندان وار — يوق او نئ اىكى
توت آغاجى بىرde چولاق بر اي ششكى وار ايدى. جمال يوقسول اي سەدە
كنج، قوتلى، كوزھل و عقللى ايدى، حتا روسجەدە دانىشا ييلر...
«اي زىرىستى، آسپاسىبىا، ساوه تىسکى ولاست، له نىن...» بو سوزلرى او،
سرحد خارجىنده، عشق آباددا اي شيتىمشدى. اورادا بو تون يايى دەمير يولىندان
حمللىق اي دوب زحمت چكمىشدى... اورا جمالىڭ چوق خوشينا كىتىمشدى؛
اورادا آداملاردا، سوزلرده، پوللاردا هاموسى يكىدە. بو پوللاردان
حتا ئوزىلەدە كتىرمىشدى. پوللۇ ئوزى قرانا بىزەير؛ آنجاق آدىنا مانات
دىزلىر؛ اوستنده دە تاجلى ايران شاهنەڭ شكلى دكىل، بر طرفندە دنيانڭ
كرەسى واوبىرى يوزىنده اي سە اي كى يكىت چكىلمىشدر. بونلارдан
برى، ايله لاب جمالىڭ ئوزىنە بىزەير، كويى كە ايله ئوزك دايامشساك،
واباشكى اوستنده دە كون چىقمىشدر. جمال اورادان كلوب ئوزىلەدە برابر
بو يوك بىر دوشونجە كتىرمىشدى: كورە سىڭ نە ايچون بو يىلەدر، اورادا نە

خان وار، نه بک وار، نه مشهدی، نه کربلا یی و نه ده موللا وار؛ اما کللى ده بر تک علی خان هامویا حاکم کسیلمشد. موللا علی خانلش یاننا کلیر؛ او توروب چای ایچیرلر. طهراندان یانینا مامور لار کلیر، یاغلی تویوق پلوییرلر. اما دونن: «قارغیدالی محصول ویرمه یوب، چه لتیکیم ده یانوب واونا کوره ده او ندا بر محصول ویره بیلمزم... ئوزیم آج قالارام» دیمکش اوستینده علی خان او نلش اوستینه بار — بار با غیر دی.

جمال ئوز کوماسیندان چیقاندا، کون قالقمش دی. کونشک ایشیغى کوزلرینی قاما شدیریر دی. ایششکی تویلا دا بر کدن آقیردی — آها، يمك ایستیر سک! کیده ک حیوان، او لجه سوواریم، سو کرادا عطر لی و قیزیل کبی سامان ویره رم. ایله سن ده هنیم کبی چوق ایشله میسک؛ سن ده کرک چوق ییه سک. بس نه ایچون بویله آز یمشسک، هله سامان کدان آرق دا قالمشدر — دی یوب ایششکی دیندیریر دی.

جمال بولاغا ساری يندی. علی خانلش آروادلاریندان لاب کوزه لی قیز تمام بورادا ال — یوزینی یویوردی... جمال علی خانلش یانیندا ایشله ین زمان همیشه قیز تمام با قوب حسرت چکیردی. اما، او حمال آداماش بريدر، هیچ او نا فکر ویرن اولا ردیمی...

جمال: — سلام عليکم خانم! — دی یوب قیز تمام باش يندیر دی. قیز تمام ایستر — ایسته هز قارا کپریکلرینی قالدیروب جمالا کولو هسوندی و «عليکم السلام!» دی یوب آغزینلش ایپه ک یاشما غینی دارتوب آچدی. اینجی کبی دیشلری کورونه رک سور دی: — جمال، نه ایچون هیچ بزر لره ساری کلمیر سک.

جمال سوز تاپمیاراق:

— خانم، نه وار که؛ کلیم سیزده نه قایریم؟

قیز تمام ایلریله یه رک:

— یوق جمال، بزدن قاچما، کل؛ قیز تمام سندن ئوتى خفت ایله ير — دی یوب لاله کبی قیزار دی.

جمالدا قیزار دی. باشنى آشاغى سالدى. خانلش آروادى چوقدان او نلش خوشينا کلير دی...

— هله که من کیدیم. یوزیمی یوماق بھانه سیله سنی کورمک ایچون
بر دقیقه لکه ایودن چیقمشدیم — دیوب قیز تمام کیتدى.

قیز تمام ایپه که بورونمش قارا قوش کبی اوچوب کیتدى. ایششک
کەرنەشوب قولاقلارینى شو كله دوب بر کدن آتیردى. حتا یول او زونى دا
ایپیندن دارتیناراق ایچینى چکوب ينهده آقرماق ایستهيردى...

جمال فکر دریاسنا باتمش بر حالدا کیدیردى. فکری ئوزیندە اولما
دیغى ایچون حتا ایودن چیقوب بولاغا کیتمکنڭ اوستنده خانڭ قیز تما
ملڭ اوستنە باغирوب سو کدیکنى ده چتىن ایشیدیردى.

پنیر — چوره ک اونڭ قناعتبخش يمكى ایدىسە، فکری داها آرتق
قناعتکار ايدى. ينهده اسکىدن باشىندا اولان فکرینى دوشونور و، کوز
لرینى بر قطە يه تىکەرك، چوره کنى يىر... «کوجىم وتوفىكيم اولايدى،
جمالڭ اليندن نەلر كلدىكىنى يىلدیرەردىم...» دیوب يومروغۇنى شەلتىدى.
جمالڭ آتا — آناسى بو ياقىنلاردا ئولمىشدى... مېتلرى بودر بورادا جا
كفه بوروندىريلىوب اوزادىلمىشدى؛ آروادلار آغى دیوب آغلاشىر —
دييالار، اودا کوزلرینڭ ياشىنى سىئل کبى آقىدیردى. اونلارك نەدن
ئولدىكلىرىنى هله ايمدىيە قدرده بىلمىر. بلکەدە جزا اولماق ایچون آللە
ئولدورمىشدەر. فالچى كلوب وار يوق قالان بىرجه قويونلارینى آلوب قوجا
اولسالاردا، اونلارا کوز دكمش او لىيغىنى دىدى. يازىقلار ئولرگەن نە
قدر اذىت چكدىلر! كىچە سحرە قدر چىرىپنىيالار و آخردا کوم — کوك
کو كەروب سحر چاغى ئولدىلر. جمال غمكىن — غمكىن باشىنى ترپدە
رك «اونلارى آللە منىم اليمدن آلدى» دىيردى. يىرinden قالقوب چوره کنىڭ
آرتىغىنى ھورمه سەبەتە قويىدى و ينهده فکرە كىتدى: — کوره سىڭ ايمدى
قارداشىم ھارادادر؟ چیقوب طهرانە كىتدى، و ھله دە هيچ بىر خبر — اثر
يوقدر... دىيىلدىكىنە کوره اورادا رضا قاسمىڭ تىبا کو فابريقا سيندا ايشلەير.
او ايمدى بورادا اولسايىدى، نىجە ياقشى او لاردى... ايكىلى ياقشى
ياشىياردىق. بورادا جا ايو له نەردىك و ياقشى اكىن — تىكىن سالاردىق...
کونشىڭ ايشىغى قاپونڭ آراسىدان ديوارا دوشمىشدى، ایودە كى

تۇز ذىرە لرى كونڭ ايشىغىندا اويناييرلاردى... جمال قالقوب قاپونى آچدىقىدا، كوزلرى بىردىن باشى قارلى داغلارا ساتاشدى. بوداغلارك آراسىلە سوزولوب كىدەن جىغير دوز طهران طرفه اوزانان داش يولا چىقىرىدى. اودا بويول ايلە دوشوب كىتمىشدر وايمى آرقالنى دوشمىرى... جمالڭ صفتى غم — غصە چولгадى...

* * *

على خانڭ ايوينڭ يانىندا بىر دەوه كاروانى دوشمىشدى. اىكى تەر آتلى يېكىت آتلارى خامدان چىقاردىرىلار. آتلار آتىلوب دوشدىكلىرىندن باشدان آياغا كوپوكلىنىشىلر. قىز تمام بالقوندا دايىانمىشدى. قىز تمامڭ كوك اىپەك پالتارى جمالڭ كوزىنە ساتاشان كېيى، يورە كىبرك دو كونمكە باشلادى...

* * *

على خان «قىز تمام!..» دىيە چاغىردى.
— بلى، آغا! — دىيوب قىز تمام كلوب باش يندىرىدى.
— هدىيە اىستەيرسكمى?
قىز تمام بىلدى كە، قوجا كافتار يىنده كىجه كلوب زھلەسىنى تو كەجىكدر.
— اختيار صاحبىسى.

— بس اويلە ايسە ياقينا كل! آخماق، نە اىچون آغا كى اينجىدوب آجىغىنى دوتدىرىرساڭ... دى كل، نە يە دايىانمىساڭ، ياقينا كل!
قىز تمام دايىانوب ترىپنميردى.

— كل، ئۆزك اىچون پالتارلىق سەچ! — دىيوب على خان ايلە اشارە ايتدى.

كارواندان بىر نىچە توب چراق كېيى يانان پارچالار كىرىدىلر. خانڭ يىردىھ قالان بش آروادىدا كلوب قىز تمامڭ چىكتىڭ اوستىيندن بوغازلا رىنى اوزادوب تماشا ايدىرىدىلر.

— هانسینی ایسته یر سڭ ؟

— صاحب اختیار سڭ، سن یاقشى بیلیر سڭ — دیوبینه ده خانا باش يندیردى.

بونڭ بو سوزلری خانڭ يوره کينه ياييلدى. کولومسوندى...

— کوزلریمڭ ايشيغى! باق بو پارچانى کوتور. سنڭ بو يله اطاعتلی اولدېغڭ ایچون بو پارچانى سنه باغشلايرام. باق منيمله مهربان اول! مهربان دولانساك، ايرانڭ هر جور پارچاسينى ایسته سڭ سنڭ ایچون حاضردر... ايمىدى كيت!.

قىز تمام سىسىز — سمير سز پارچانى کوتوردى، دىنمىز جه باش اکوب او تاقدان چىقىدى. او تاقدان چىقىقىدا، کوزلری بوز قاييانڭ اوستىيندە دوران جمالا ساتاشدى. جمال دايىنوب اونا باقىردى. قىز تمام دونوب بر كرييە باقدى، يايلىغىنى هواده سىلكەلدى و حرمخانە يە كىتىدى.

* * *

— سلام عليكم، محمد يار!

— عليك السلام، جمال! كل، كل، ايچرى كل چاي ايچك، قوتا قمز اول. جوان قوناق منيم چوق خوشىما كىدىر. كل اكس! — دیوب قوجا محمد يار کولومسوندى — بر زمان من ده جوان ايدىم... جوانلىق کوزھل شىدر، هىچ اولماسا قىز لار آداما باقىر لار...

هر ايکىسى کوما ياكى كىرىدى. تميز چىچك كېيى ساماوار پالاسڭ اوستىيندە قايينا ياردى؛ بالاجا استكانلار دوزولمىشدى و لواشدا حاضر ايدى. چاي ايچىلمكە معطل ايدى. جمال بوتون كلفت ايله سلاملاشدى. هامو اكلاشدى...

— زينت، چاي توک كورەك، برك آجمىشام؛ قوناق مزدا آجدىر...
جمال باشىنى ترپتى. استكانلار تند و عطرلى چاي ايله دولدى؛ چايى دىنمىز اپچىدىلر. چاي ايچىلدىكىن سو كرا، محمد يارچو بوغىنى دولدوردى.
— جمال، چك!

— چوق ساع اول!
— ايشلرک نىجه كىدير؟ آلللاھ ئىش او واندىغى ويرىرىمى؟
— محمد يار، بوسندىن آسيلىيدر.
— نىجه، آلللاھ يوقسا منيمى سوزىمە اطاعت ايدىر؟ — دىيوب قوجا
كولومسوندى.
زىنت باشىنى سىلکەلە يوب دىدى:
— آلللاھ اماندر، آداملار نىجه كافر او لمشلار.
— بلى محمد يار، سندن آسيلىيدر. بويوك بر توقع ايچون يانكا
كلمىشىم. اكىر هنيم بو آرزومى يىينه يتىرسىڭ، بوتون عمرىم او زونى، لاپ
ئولونجە يە قدر ئوزومى سنه بورجلى حساب ايدەرم.
قوجا، كىنجىڭ سوزلرینه دقتله قولاق آسوب دىدى:
— آلللاھ ئارادەسى اولسا، كوجىم چاتوب المدن كىنى مضايىقە
ايتمەرم.

جمال بر قدر دينمە يوب يىنه باشلادى:
— ئوزك بىلىرسىڭ، محمد يار، من يتىم بر آدامام وبر داخما ايلە
بر ايششكىن باشقۇا هېچ بر شىئم يوقدر. بىرده بر قارداشىم واركە، او دا
طهران دادر. بورادان طهرانا اوون يىدى كونلۇك آرابا يولى واون يىدى
كونلۇك دە آتلۇ وپىادە يولىيدر. دىمەلى بر آيلقداندا آرتق يول اولور.
ايستەيرم بر قارداشىمڭ يانىنا كىدوب كوروم نىجهدر، نە ايش كورور،
تمام ايكى ايلىدە كە كىتىمش، هېچ بر خبر — اثردە يوقدر. او در كە
محمد يار، سندن بويوك بر التماسيم وار...
جمال بورادا دەرين بر آه چىكى، سو كرا يىنەدە سوزە باشلادى:
— محمد يار، سىنڭ آتلۇ وار...

بو سوزلری ايشيتىدىكىدە، قوجا او نىڭ سوزلرینىڭ آخرىنى كوددى.
— بىلىرم، او سىنڭ ايچون چوق قىمتلىيدر؛ سن او نى چوق بىر ئە
سەویرىسىڭ. آنجاق قرانى و تومنى اولان آدام التماسى ايتىز. منىم يوقىمىدر...
أونا كورە كلوب خاھش ايدىرم... محمد يار، ئوز قاراباغ آتكى منه وير،
طهرانا كىدېم. ايكى آيدان سو كرا قايدا جاغام.

قوجا قاشلارينى چاتوب باشينى سيلكەلە يەرك ديدى:

— هىچ اولان ايش دكلىر.

— ايششكىمىدە ساقلا، ايشيكە يارار—دىيوب جمال يالواردى.

— يوق جمال، باغشلا، اولان ايش دكلىر. باق لاپ زىنتى، لاپ

قىزيم فاطمهنى اىسته، سوزوم يوقدر، ويرەرم؛ آنجاق آتى— يوق.
جمال دينمزجه قالقوب چىقىدى.

كوشىڭ آخرنجى قىزى شعلەسى كندە اوستىدن چكىلىمكده ايدى.
ديغىر داغىنڭ اوستىنده، اوزاقلاردا ايلدىرىيم شىغايردى. قورشون رنكلى

بولوتلار داغلارك قارلارينا قاوشوب دورمىشدىلار.

كىچە برك ياغىش ياغدى. ايتى ايلدىرىيملار داغلارداندا شىغايب،
شدلى كوك كورولتىسى ايشيدىلىرىدى. كىلىنىڭ يانداكى چاي داشوب
اطرافنى اويا— اويا بويوك داشلارى دىكىرلەدىرى. داغلۇڭ اته كىنده
كى مىشىيە ايلدىرىيم دوشوب آلىشدىرىمىشى. يە ئلمات چو كمىشى.
يالكز على خانڭ ايويىنده، قىز تمامك او تاغىندان ايشيق كلىرىدى.

جمال قاپوسىنى باغلايوب تويانڭ آغزىنى آچوب ايششكى چىقاردى
و سينه — سينه عىيخانڭ ايويىنە سارى كىتمكە باشلادى... كلوپ چاتدى.
پىجرەدن باقاندا، اكتىنە كى آرخالى بوتون اىسلامنىمىشى...

قىز تمامك او تاغىندان عىيخانڭ سىسى كلىرىدى:

— قىز تمام، بورا يَا كل. ايشيدىرىسكى؟

جمال تقسىنى قىسوب جنقرىنى چكمىدى.

قوجا، غضبلە دوشە كى اوستىنەن دوروب دىرەشن آروادك الندن
يا پىشاراق ئوزىنە سارى دارتوب دىرىدى:

— نەدر؟ يوقسا خوشكاكىتمىرم؟ قوجا يام؟ نەدر، جمالىمى بە كە

نيرسلۇ، دىلنچىنڭ بىرىسى، آللە اونڭ بلاسین ويرسىن.

جمال استهزە ايلە كولومسوندى. قىز تمام دىنميردى. قوجا سوز—

لریندە دوام ايدوب دىرىدى:

— سنكلەيم آخر، نىھ جواب ويرمیرسلۇ؟

قىز تمام يواشجادان پچىلدادى.

— آغا، منى اينجىتمە!

جمالدا ئوز ئوزينه «ياقشى، قوجا كافتار، جىكىرىنى چىقاردارام،
كوره رىشك!» دىيوب ئىلما تدا كوزدن ايتدى.

عليخانڭ كوزه لى بىر قارا، قاراباغ آتى وار ايدى. آت تويلا دا
بوخويلا نىمىشى و چىقوپ كولك ايله ئوتوشىمك اىچون دير ناقلا رى ايله
يرى ايشىرىدى.

جمال كولله كېيى كلىوب تويلا يىا كىرىدى؛ آچارى ديوار دان آلوب
آتىڭ بوخويىنى آچدى و بويىتنى سىغاللا دى. يەر لى دن لاپ ياقشىسىنى سەچوب
آتىڭ بىئيلينه باسوب آتى تويلا دان چىقاردى. آت آزاد لغا چىقوپ كىچەنڭ
قارانلىغىنى كورن كېيى، فرحلە بىر كىشىنى دى. اىكى كۆپەك هوروشىمكە
باشلا دى. كيم ايدى سە، پالچىقدا يو كوروب بىر كىشىقىرىرىدى. جمال يەركە
اوستىنە آتىلوب آتىڭ يانلارىنى بىر بالاجا ماھمۇزلا يان كېيى، آت اونى
كوتوروب اوچ كېيى داغدا كى جىغيرا چىقىدى. دالىدان الى فانوسلىلار
يو كوروشدىلىر، بىر اىكى هوايى كولله آتىلدى ايسەدە، بىر آن اىچرىسىنە
كىلى كندى كىچەنڭ قارانلغىدا، ياغىشىڭ آلتىندا كوزدن ايتدى... يالكىز
قاراباغ آتىنىڭ دير ناقلا رىندان قىغىلەجىم پارلا يىرىدى.

* * *

داغى آشوب، چايى كىچوب، قوم ساللغى ئوتدىكىن سو كرا، ينه دە
داغلارا چىقوپ كاظم — ترخ — سبز وار — شاهرودى ئوتىندن
سو كرا، آرانا چىقوپ شىشه كېيى يولى يەل كېيى كىچىدىكىن سو كرا،
كلىوب طهرانا چاتىرساك. بويوك خندق، شهر ديوارى، كىرده
قلعه قاپوسى، ياسدى داملى ايولرى، ايششكىلە دولى كوچەلرى ئوتىندن
سو كرا، كلىوب كەنيش، يانلارى سەكىلى، بويوك ماغازالى، آوروپا سىلىقە
سيىلە تىكىلىمش ايولرى و مختلف لباس كەيىنوب مختلف دىللەر دانىشان
خلقى اولان يە چاتىرساك. بورا مر كىزدر.

طهران وارلى بىر شهر در. صبح تىزدىن كىچە يارىسنا قدر بازاردا

قىزغىن آلوير كىدىر؛ آداملار قايناشىر؛ توركىر، فارسلار، عربلىرى، باشلا
رىندى آغ عمامە ايلە دوكانلاردا اكىلەشمەشلىر؛ ئۆزلىرىنى شرقىڭ بۇ پارچا
سنا آغاھس ايدن انگليزلىرى، لوغالقلالا اونلارك يانلارىندان ئوتوب كىچىر
لىر. عربستاندان قارا و عفو نتلى اولسادا، بوقدر بەها قىمتلىقىنى اخذا يتىمك
فايدالى دكلىمى؟ بۇ نەت، شمال (آلبيئون)ك اوغوللارى اىچون بىرك
لازىمدىر؛ و (رويال) — (دوج) — (شهلل) و قومپانىيا تىرىستى آقسىالا —
رىنىڭ قىمتلىرىنى سرعتلە آشاغى سالوب يوقارى قالدىرلان همان نەتىدر...
بونلارك آراسندا تەلەسە — تەلەسە ايش دالىنجا كىدىن و دوشىنيدە
بىش كوشەلى يولدوز ايلە فەرەنجىنىڭ ايلەمەك يىرىنيدە ايلەيچىك كوموش
شكلى اولان روسدا كورورسىك. بۇ، شرقىدە كورونن شورالار اتفاقىنىڭ
ايلىك بشارتچىسى وقارا تقوشىدەر. انگليزلىرى، بۇ دىنج وسادە آداملارا
«بولشه ويق» دىيوب اونلاردان كنار داورانىرلار. جىر — جىندير اىچىنيدە
كى چىكمە سىيلنلەر، بونلارى كوردىكىدە «شورا حكومتى» دىيرلىر و چىكمە
شوتقىلارىنى تاققىلدادوب «چىستىت» دىيە قىشقىرىرلار. بونلارك اك حاتم
مشتىرىلر اولدىيغى يىلىرلر.

اوشاڭ، كىرلى حلوا پارچالارىنى طبقة قويوب يو كورە — يو كورە
«حلوا! حلوا!...» دىيە قىشقىرىر: «بر شاهى، بر شاهى، ياقشى حلوا!...»
وئوز طبقنى لاب كوزلىكە سوقور. قوجا كىشى، طبقة چاى و توتون تو كوب
«چاى، چاى، تىمباكو... چاى!» دىيە ماھنى ايلە اوزادىر. كوچەنڭ او
برى باشىندان بر باشقاسى، «كاغذ، كاغذ!... بر شاهى، بر شاهى!» دىيە
يو كوروب پاپروس كاغذى كىزدىرىر. بر دقيقەلك بىلە دايىنساڭ، او دقيقە
دورت بر طرفكى يارىم آج ایران قادىنلارى بوروىرلىر.....

يىكە پاپاقلارىندا بويوك كوموش شىر — خورشىدلى ایران قازاقلارى
آراملا كىرىشىر و بعضاً كوچەنڭ تىنинدن اىكى — اوچ يولدوزلى پاغونلى
بر دستە كورونوب تىز كوزدىن ايتىر... بۇ ايسە ایران خانلارىنىڭ يانىندا
خدمت ايدن «واحد و بولنمز» روسييە طرفدارلارى اولان روس مهاجرلىرىدە.

شاه آباد خیابانی دالانلارینڭ بىرىسىنده بىر قارا ايو كورونور.
ايوك دیوارى باير طرفدن بىر ساڭىن ھوندورلۇكىدەدر. ايچرىيە نەولدىغى
كورونمىر. بو ايوك كوجوك درېچەنسى، يالكىز بىر سحر ساعت آلتىدا،
بردە آقشام ساعت سكزدە آچىلوب قرق — اللى نفر چىر كلى — پاسلى،
آرىق وسارالمش آدامى ايچرى وچولە براقيرى... بورا، على اكابر اسمى
عيلوفك تنباكو فابريقا سيدر. بونڭ تنباكوسى، ايرانڭ اك ياقشى تنباكو
لاريندان بىرىسى حساب اولنور. على اكابر، بو فابريقادان بويوك مداخل
كوتورور. بورادا، دز كاھلارك وساري يايپراقلارك آراسندا، كله جىك
صناعع پرولەتاريا تىنىڭ يادروسى حاضرلاشوب يىتىشىر.

ايران هله عوامستان ايسىدە، خانلار و تاجىلر، (لوندون) دا
(پارىس) ده و (موسقوا) دا اولوب مىن تومندىن اون مىن تومن قايرماقى
وايشچىلرك سوينى سيقاراق عظرلى چاي سفره سىنده اكلهشوب بو كونكى
ايش كونىنىڭ نە قدر ونيچە تومن آرتق فايدا ويرمەش اولدىغىنى حسا بلا ماغى
ئۇ كىرنىشىلدە...

— مراد، يىمىسىكمى؟

— نە؟

— بىر شى.

مراد دوداقلارىنى بوزوب:

— يىمىشىم... دىيەسلىك... هە، سحر لاواش يىمىشىم. خا — خا — خا.
سەيلەرىمىسىك نە وار؟ كل كىدەك. بو كون منىم بايرامىدر. بو ساعت جىيمىدە
ايکى تومن پولوم وار. بو كون على اكابر اسماعيلوف منى چاغىرۇپ غزتە
اوقويا — اوقويا سوروشىدى:

— عيسا حسن اوغلى سەنمىسىك؟

— بلى، آغا، منم.

— ايت اوغلى! سنه نە اولوب بويىلە ايشچىلرى چاخناشىدىرىرساڭ؟
خا — خا — خا... سەيلەرىمىسىك، بوسوزلىرى دىيدىكە يوز — كوزىنى
اوپىلە تورشالىتدى كە، داها نە دىيم؟ يىنەدە باشلادى:

— حیوان اوغلی حیوان! یوقسا زندانا سالنوب بونکا زنجیر و آیاقلاریکا کوندە وورولوب عمرک اوزونی قالوب چورومک ایستهیرسک؟ مندە جوابنده دیدیم:

— نه اولمشدر که آغا، تقصیریم نه در؟
یوزیمه کەج — کەج باقوب منه بر کاغذ اوزاتدى:
— بونهدر؟ — دیدى و رنکى آغاردى. مندە قورقوب دیدیم:
— سوادیم یوقدر.

کاغذى يرە قويوب، ديشلىنى قيجا ياراق دیدى:
— آل، بو ايکى تومن! آرتق ايزك — توزك بورالاردا كورونمهسىن!
پولى يوزیمه چىرىپدى، نوکر لرده منى پىللەلردن باش آشاغى اىته له دىلر.
مراد — ياقا کى ياقشى قورتارا يىلمىشىڭ — دیدى:

— اودر که ايمىدى جىيىمده ايکى تومن پولوم وار، وبوتۇن كونى
دە بوشام. بو كون بايرام اولماسادا، پىغمبر حقى سنى آشخانەدە بىپلۇوا
قوناق ايدەجىم کە، بارماقلاركى يالايا — يالايا قالاجاقسائى.
جماعتى ياروب يواش — يواش بازارا سارى يولا دوشىدiler.

عيسا حسن اوغلى، على اكىر زينالوفك فابريقياسىندا چالشدىغى
ايکى ايلە قدر اولاردى. توتون توزىندا بوغولا — بوغولا توتون قوروتماق
ودوغرا ماق ايشلىنىن كىچوب ايمىدى ماشىنيست معاونى ايدى. نقس
آلمادان تەولىكده *) اون دورت ساعت متصل اورايانا — بورايانا يو كورومك
آسان ايش دكلىسىدە، نظارتچىلىك قا لقلارينا، دورتمەلرینه و «يونكول»
سوزلرینه دوزمك داها چتىن و آغر ايدى. يوان چورەك و سو ايلە دولانوب
يالكز هردىن بىر آووج دوكى يوزى كورەردى. او فابريقانى بوراقوب
كىدە يىلمىرىدى. فابريقا اونڭ اىچون ئوز ايوى كېي او لمىشدى. هىچ
كللى و قوهوم قارداشلارى بىلە يادينا دوشمىرىدى، قلبى دە اىستەمەر
دى. بو كېي يارىم پرولەتارلار آراسىندا ياشاياراق، هامودان آرتق سەھو
دىكى قارداشى جمالىدا هردىن بىر خاطرلايردى. بو فابريقادا، عباس،

*) تەوايىك — گىچە — گوندو ز (متترجم).

عسکر و امیر آدلی اوچ تھر توتون دوغرایانلایاقینلاشمشدی. بونلارشاد—
شالاين اوغلانلار ايدي و هميشه اوナ بو يوك شهر لردن، بو فابريقادان ايکير
هى قات بو يوك اولان فابريقالاردان، او فابريقالاردا چاليشان ايشچيلر
دن، شورالار روسيه سينده روس شاهينىڭ پيسرينىن ووروب تختدن سالان
قهرمان ايشچيلاردن تقل ايديرديلر. اوNa، كىلىنىنده على حسین
خانىڭ يانىندا موزدور كېيىشىله دىكى زماندان ايمدىيە قدر هله بوتون
عمرىنده ايشيتىمش او لمادىيى بىر چوق شىلر تقل ايديرديلر.

بىر دفعە عباس ايشە كلمەمشدی. عيسا، اميردن سوردى:

— بىس عباس ھانى؟

— دوستاقدار.

— نىجه يعنى دوستاقدار. اونىڭ نه بىر تقصىرى وار ايدي كە؟
عسکرايلە امير، اونى بىر كونجه چكوب اسکى وايشە ياراميان بىر
قازانىڭ دالنا كىردىلر؛ بوتون احوالاتى اوNa تقل ايتدىلر. اوغلانلار، ايران
قومۇنىست فرقەسى «عدالت»ك عضوی ايديلدەر. بو فرقە كىزلى چالشىر.
موللار و خانلار بو فرقەدن قورقۇرلار؛ چونكە بوفرقە، روسىيەدە اولدىيى
كېيىشىلەر ئوز آردىنجا آپاروب خانلارك توپراقلارىنى اللرىندىن
آلوب كندىلىرە ويرەر، فابريقالارى صاحبلىرىندىن آلوب ايشچيلەر ويرەر،
موللارك حىلەلىرىنىڭ اوستى آچوب بازارلارىنى كىسادلاشدىرار و تاجر
لرى، امكىچى كتلهلىرىنى قانىنى سورماغا قويماز... عباس، دونن سابون
زاودىنا كىرمىش ايمىش. احتياطىسىزلىق ايدوب آغزىندان سوز قاچىرتىمش،
دوتوب آقتارمىشلار، و جىيىنندىن فرقە كتابچالارى چىقمىشدر. هله كە بو
ساعت جىخانەددەر؛ صباح نه اولا جاغىنى بللى دىكىر؛ جىخانەدە ئوز
آداممىز وار، و نه اولا جاغىنى صباح خبر ويرەجىكدر.

توت وانجىر آغا جىلارىنىڭ ياپراقلارى حزىن — حزىن خىشىلداشىر
دى... عيسا فكرە كىتمىشدى...

ايولرك و چاپخانەلرگ ديوارلارىندى، آچىق و ايرى خطىلە يازىلەمشدی:...
على عباس اسرافىل اوغلى، حكومت علیئەنە قومۇنىست تېلىغا تىيى
آپاردىيى اىچون كوللەلنەمشدە...

جماعت، بو قارا يازينىڭ يانىندا توپلاشمىدى، كىچه ايسە امير و عسکر، ئوز يوقسول وقارا داملارىندا او توروب آغلاشىرىدىلار؛ و عيسادا اونلارا تسلى ويرىرىدى...

سوڭرا، او ئوزىدە فرقە يە يازىلدى. كىچه يارىسى قارانلىغىندا، امير اىلە برابر لاپ شەرك كنارىنا چقدىلار. بو كۆچەدن او يانا شەرك دىوارى قارالىرىدى. بىر نىچە دونكە كىچدىكىن سوڭرا، كلوب بىر دىوارا چاتدىلار. امير النى او زادوب دىواردان ساللاشان حلقةنى دارتدى. او زاقدا زنك دىنقىلدادى. كۆچۈك پىنجرە آچىلدى:
— كىمدىر، نە وار؟

امير پچىلدا يوب قارانلقدا دىدى:

— عدالت.

درېچە آچىلدى، حياطە كىردىلر. حياطى، اورادا كى بىر دونكەنى و بىر ايوي كىچوب حياطڭ لاپ او جىندا كى يوقسول بىر كوما يا چاتدىلار. قاپونى تىقىلدادوب اىچرى كىردىلر. بىنجى او تاق آلا — قارانلىق ايدى. چراق هيسي او تاغى بورومشى. او بىر او تاغا كىچدىلر. قاپونى اىتەلە يوب قارانلقدا اللرىنى سورتە — سورتە خالىچە دوشىنىش پىللەلر لە يىندىلر. عيسا بىر، اىكى، اوچ، اون، اىكرمى... سايوب حسابنى ايتىرىدى. چوق يىدىكىن سوڭرا يىنەدە كلوب بىر قاپويا چاتدىلار. قاپونى آچىقىدا، كوز لرى ايشىقىدان قاماشدى.

* * *

كولك ويىلدا يىر.... جمال تمام دوققۇز كوندر كە، آت يىليندە يول كىدىز. آرتق شەرە ياقىنلاشمىدر. ايتىرك ھوروشى ايشىدىلىر؛ توسىي اىسىدە دويولوردى. كولەك كىنلىك ضريىندە يوزى قابق قويمشى. آتدا آرىقلامشى، لاكن يو كورمه سىيندە دوام ايدىرىدى. زىنقولار قارانلقدا دىنق... دىنق... دىنق... دىنقىلداشىرىدىلار؛ بوداكاروان ايدى. جمال كلوب كاروانا چاتدى.

— سلام عليكم!

— عليكم السلام!

— طهرانا چوق قالوب؟

— يوق، چاتمساك. اوذر، لاب چراقلارىدا كورونور. هارادان
كلىرسڭ؟ — دىيوب بريسى آتك بوينينا دوكەشلەدى و: — پە — پە، نه
ياقشى آتدر! بونى ساتارسا كمى؟ — دىيوب سوردى.

— هارايانا كيدىرسڭ؟ — دىيوب جمال سوردى.

— اوزاغا، انزلى يه كيدىرم. ساتماق ايچون چاي و شەھویوت
آپارىرام. ساتوب سو كرادا ايوه، كوردستانا كىدەجىكم. نەدر؟ يوقسا
ساتماقدان قورقورساڭ؟ ئۆزكەن دەكلەمى؟

— ياقشى، نىچە ويرەرسڭ؟

— يتمش تومن.

— يوق، بو كېي قاراباغ آتىنىڭ قىمتى يتمش تومن دەكل — دىيوب
جمال آتى ترپتىدى.

— يوز ويرەرم — دىيوب آدام سىسلەدى.

جمال آتك جلووينى چكوب ساقلاadi ويرە سەچرادى.

— آل، ويردىم.

آدام يوكدن، پارچالارك آراسىندان پول كىسەسىنى چىقاروب
بر نىچە كاغذ پول وبر قىرددە قران سايدى:
— آل، آدك نەدر؟

— جمال.

— آل، جمال و چوپور محرمى اوئوتما.

— چوق ساق اول — دىيوب جمال باش اكدى وپوللارى جىيىنده
جىنقيلداداراق طهرانا سارى پىادا يولا دوشدى.

دېنق... دېنق... دېنق... دەۋەلر يوللاندىلار. آت كوزلۇنى ھەلەيوب
ترس — ترس بو صحرا كمىسى اولاندەۋەلرە باقدى و آخرنجى دەۋەنڭ
دالىسنجا سەچرايوب يولا دوشدى.

* * *

— آل، بو متکا، بودا خالیچا. آللاده سیلیر که سنه لاب یاقشیلازینی
ویریرم. اکلهش راحت اول. نه ییه جکسک؟

— اول چای ویر، رنکلی اولسون؛ سوکرادا پلو ویر.

— بو ساعت.

چایچی شاکرد، جلد يو کوروب بادنو سدا چای و تورش مهزه شیرنی
کتيردي. بو چاي خانه لاب شهرك کناريندا ايدي. چراق آغىر و دو تغون
ايшиق ويريردى. ايکى — اوچ آدام ياتمىشى. جمال كرنشدى. — بو
كون راحت اولوب صباحدا قارداشمى آقتارماق ايچون كىدەرم؛ ئوزيم
ايچون بر دستده پالتار آلماق لازمەر، يوقسا كەلاب جيرجىندىر ايچىنده يم
— دىيە دوشۇنوردى... كولومسوندى. على خانڭ آتى كارا كلدى...
آقتاراجاق. بلکەدە آتلۇ شەھرە كلمش اولدىغىنى كمان ايتىمەجك. اوپىلە
بىلەجك آتى داغلارا آپارمەشلار.
چايىنى ايچوب فکرە كىتدى.

* * *

كۈچۈك بىر او تاق ايدى. هېچ بىر پنجرەسى دە يوق ايدى. آنجاق بىر
دودكش يانى اوستە ديواردان چولە چىقىمىشى و يالكىز بورادان تمىز هو
كلىرىدى. ديواردا بويوك بىر قرمىزى بايراق وار ايدى. بو بايراقدا قىزىل
حرفلە «بوتون دونيا پرولەتارلارى بىر لەشكىز!» يازىلىمىشى. ديواردا
(لەنин) كە عكسى واونڭ آلتىندا، بىر قارا، ياس رامقا سىندا عباسڭ
شكلى وورولمىشى. آلتى تقرە قدر آدام او توروب ياواشجا دانشىردى. هر
كىشكەن يانىندا سلاح وار ايدى. قاپو آچىلىقىدا، آلتى جفت اىتى كوزامىر
ايلىه عيسانڭ يوزىنە سانجىلىدى.

امير:

— سلام عليكم؛ بودا عيسادر.

— آها، يولداش، اکلهش!

اکلهشدىلىر.

باشنىڭ قارا، شىوه كېي توكلرى بعضا چاللامش و آلنى كەنيش بىر
كوزهل تورك قالقوپ دىدى:

— عزىز يولداشلار، اجلاسى آچيق حساب ايتىمك اولار. عدالت
فرقهسى مرکزى قومىتەسىنڭ تاپشىرىغىنا كوره، يولداشلارمىزدان اوچ
نفرى رشتە كىتىمىشدر. عباس يولداشمىزدا كە همىشەلك المزدن كىتىدى.
هامو احترامىلە قالقوپ بىر دقيقە ساكت دايىاندى. يالكز يانان چира
غۇڭ جزىلتىسى ايشيدىلىرىدى. اكلهشدىلر.

— طهران فرائسىامز بىر نفر عزىز يولداشمىز ايتىرىدىسىدە، او
يولداشك عوضنە سيرالاريمزا يكى عضولر كلمىكەدر. ئوز سيرالار
مزا، بو كون بىر تەركىندىلى — ايشچى اولان عيسا حسن اوغلينىدا قبول
ايدىلىمىشدر. ئوزهك كاتبلىرىنىڭ اجلاسندا بو يولداشك حقىنە مذاكرە
ايدىلىمىشدر. ايكى آيا قدر او يولداشى تحقىق ايدوب (لەنин) فرقەسى
عضو لكىنه لايق اولدىغىنى قرارە آلمشىق.

عيسا يابىرچوقسو الارۋىرىدىلر. سىسى تىرىھ يە — تىرىھ يە ئوز سر كىدشى،
كىلىدە ياشادىغى، ئوز كىفتى بارەدە، عىلیخان بارەسىنە و چالشدىغى
فا بىر يقادان دخى تقل ايتىدى. عيسا بو كىيجە فرقە عضولكىنه قبول ايدىلدى.
صباح داها جىدىتلە: كلهجىكە تزمى — كىئىجمى وجودە كله —
جك، ایران پرولەتارىياتى حاكمىتى اىچون ايشچىلىرى تنوير ايدوب حاضر
لاماق و تشكىللەندىرىمك اىچون ايشە كىرىشوب چالشماقدان ئوتىرى دوروب
يواشجا بىر — بىر چىقوپ داغىلىشىدிலار.

* * *

همان بو وقتىدە، لالەزار كۈچەسندە كى ايكى مرتبەلى بىر ايوه
بىر، ايكى — بىر آداملار كلوپ دەمير پىللەلرلە ايكىنجى مرتبەيە
يىغىشىرىدىلار. بويوك شىشه قاپۇ آچىلىرىدى، و كلىنرده بەها قىمتلى فرشلە
دوشەنىكلى اوتاقلاردان كىچوب اىچرى كىدىرىدىلر. كوزهل بىر چىن فانو

سی آسیلوب اوتابغا کوك ایشيق سالمشدى. قاپونىڭ آغزىندا، قرق ياشلى بىرق آورو پاپا لتارى كىينىش قاپوچى، كىنلرەندە كى عصا يىلە ايوڭ ایچرى اوتاباغينا آچىلان قاپونى كوستيرىدى. ایچرى اوتاباق كوندوز كېيىشىق ايدى. اوتاباق، شيق كىينىش جماعته دولى ايدى. ماسانڭ اطرافدا بش نفر اكىله شوب ئوز آرالاريندا يواشجادان صحبت ايدىردى. بونلارك قابا غىندا كاغذ، قرانداش و كوجوك بر كوموش زنك وار ايدى. پىجرەلر، قارا قالىن پارچالارلا ئورتولمىشدى. اون نفردن عبارت باشقى بر دسته ده اوتاباغلى دىيىنده ايکى—اوچ—بر اوتورمىشدى. قاپو اهماللقلاء آچىلدى و آلتى نفر نو كر ایچرى كىروب پادنوسلاردان شراب، كىلاس*)، اوزوم، انجىر، شفتالو وغيره كتىرەرك ماسالارك اوستىنە قويوب ينهده ساكت اهماللقلاء اوتاباقدان چىقىدிலار.

آرادان اون بش دقىقە كىچدىكىدە، يورغۇن صفتلى بىرق كنج ایچرى داخل اولدى. هامو آياغا قالقدى. كم اعتنالقلاء هامو يىا كوز كىز دىروب ماسانڭ يانىنا كىچدى. هامو ساكت اولدى. يونس بىكى يالكىز طهراندا دكىل، بوتون ايراندا و حتا خارجى ئولكەلرده يىلە ياقشى تانىز دىلار. اونڭ مساواتچى وچوق وارلى بىر بىك اولدىغىنى ياقشى بىليردىلر. بش ايلدنبىرى دركە، يونس بىك مساوات فرقەسىنده چالشىر. بش ايلدر قىرمىزىلاراقارشى مبارزە آپارىر و آذربايجانى شورا حكومتىنىڭ الندىن آلماق خولىيانى باشىندا كىزدىرىر. اونڭ شعاري، كافىلرى قىرماق، خاچپرستلىرى ازمىكدىن عبارتدر. آذربايجانڭ يارىسى اونڭ الندىن اولدىغىنى هله اونودمامىشدر. او وقتىرده او، ايشچى چاخناشمالارينىڭ كوكىنىي قازىز دى. آذربايجانڭ سرحدلىرىنى قانلا يو يوردى. ارمنىلىرى قىرىرىدى. آنجاق آخردا، بو قانلارдан شورا جمهوريتى تورەيوب وجوده كىلدى و اونڭ معدنلىرىنى دوتوب اليىندن آلدى.

ايىدى قاچوب ايراندا ياشايىر، ينهده او كونلرينى او نودمير، و جىكى او كونلرەك آرزوسى ايلە آلا ولاپىر.

*) كىلاس—شراب استakanى (متترجم).

اوتابغا بىز كىزدىرىيىكىن سوڭرا صىرلەك يېرىنى دوتى. زنكى
چالوب باشلادى:

— آغالار، باشلاياق! جناب كاتب، كوندەلك مسئلەلىرى اوقو!
قامىش كې قورومش بىز ايرانلى خىر — خىر سىسلە اوقدى:
«1) خارجە كوندرىيلمك اىچون اوچ تىرى سەچىلمەسى. 2) خارجە
كوندرىيلەجك دسته رئىسىلىكىنە نامزد ويرمك».

يونس بك باشلادى:

— بىزىجى مسئلە حقىنە دانشماق اىچون ئۆزىم سوز آلىرام.
يورغۇن بىز حال ايلە آلننى سىلوب دىدى:

— بىزىم شانلى غروپىز، بىز كون اك مەم بىز مسئلە اىچون بورايانا
تۈپلاشمىشىدۇر. اولا ايشيتىدىكە كورە، باكودا و عشق آباددا اولان بوتۇن
مساواتچى دستهلىرى دوتولوب حبسە آلنمىشلار.

كوزلرىنى بىز اوتابغا كىزدىرىوب سوزلىرىنە دواملە:

— چەقا چوق تىمىز ايش آپارىر. بونا جواب اولماق اوزرە، مەركىزى
غروپىزدان اوچ تىرى آىروب معلومات تۈپلاماق و ايمدى هېچ بىز رابطەمنز
اولمادىيەندان باشقا غروپلارلا رابطەساقلاماق اىچون خارجە كوندرىلمك
لازمىر. رىاست دىوانىنىڭ اجلاسىندا قرارە آلدېغىزى كورە، بىز اوچىنكى،
طەرماندان چىقوب اولجە عشق آبادا كىتمەلى و سوڭرادا خزر دەركىنى
كىچوب باكوياكىتمەلىدۇر؛ چونكە ايکى دانە اوچىلەك سەچىمك ھەم الويىشلى
دەكل، ھەمدە خطرلىدۇر. بىز اوچىلەك بىز دفعەلەك كىدوب ايکى ايش كورەر.
دستەنى ايسە اك كودەك يول ايلە كوندەرەرىك. سرحدى كىچوب جبرائل
دائرەسەنە كىدەر. بىز، بىزىم اىچون واجب ايش اولمالىدۇر؛ چونكە دستە
سرحدى كىچوب حدودداكى كىندرلە اساسلى ضرۇلر وورمالىدۇر. مال
قارالارىنى غارت ايتىمەلى و آرالارينا پرخاشلىق سالمالىدۇر. مسئلە بويىلە مەم
اولدىيەن اىچون دستە رئىسى سەچكىسىنە آرتق دقت ويرىلەمى لىدۇر. دستە رئىسى
ماھر بىز آدام اولوب دستەنى سوق الجىش منطقەيە، يعنى اوچىدىيەن كىندىنە
تىزلىكچە آپاروب قتل و غارتىنە دوام ايتىمەلىدۇر. آغالار! دستە رئىسىلىكىنە

مرکزى غروپ ریاست دیوانى طرفیندن نامزد کوستریلمش اولدیغى
ایچون او خصوصى اوچلکه نامزدلر کوستر مکنزى تکلیف ایدیرم.
رئیسلکه سەچیلن نامزدى ایسه يالكىز تصدیق ایتمک لازمدر.
کاتب يرینىن قالقوب دیدى:

— منجه کىزلى سىللە سەچوب اکشىتىلە كىچىنلىرى قبول ایتمک لازمدر.
يونس بك — تکلیف قبول اولنير — دیدى.
کاغذلار خىشىلداشدى.

يونس بك — آغالار، نتىجەنى اعلان ایدیرم: سەچىلنلر اوروج بك،
جوادبك و رستم بىكدر.

بو سەچىلن اوچ تقر، غەمكىنلىكلە بىرى بىرىنىڭ يۈزىنە باقدى.
يونس بك (سەچىلنلرە) — صباح تعليمات آلارسكىز آقشام ساعت
يىدىدە «آى — يولدۇز» مەمانخانەسىنە توپلاشمالىسکىز — سو كرا كاتبه
مرا جعتىلە: — ايكنجى مسئىلە. مرکزك تاپشىرىغىنى اوقويلى!

کاتب بر طبقە يازىلى كاغذ چىقاروب يورغۇن سىللە اوقدى:
«قرق تىردىن عبارت بر دستە تشکىل ایتمک ایچون بر تقر تشکىلاتچى
سەچمك تکلیف اولنير. بو آدام دستە يە قوماندا ایتمەلیدر. دستەنڭ مقصىدى،
شورالار اتفاقى حدودىندا جولفا — خدا آفرىن دائىرە سىنه هجوم و تدهىش
ياپاراق اهالىنى غارت ايدوب مال قارالارينى سورمكىن عبارتدر. بو مەم و
جدى ايش ایچون بر تقر لايق آدام سەچدىك. بو ايسە... — بورادا سىسىنى
بر قدر ساقلايوب يىنەدە باشلادى: — بو آدام (تهوان) در. بو آدامى تصدیق
ايدەر ايسە كز موقيت قازانا جاغىمىز قطعى در».

يونس بك — من (تهوان) ئى لاب ۱۹۱۸ — ۱۹۱۸ نجى ايلدن بىلە
تانييرام. (تهوان) بو ايشە لا يقدر.

او تاغىڭ كونجىندىن بر تقر ناھموار ارمىنى قالقوب دیدى:
— ظنەمەجە بو ايشى منه محول ايدە بىلرسكىز. من مجبور ایتمک،
ساكت دورماق و دانشماق ايشلىرىنى ياقشى باجارارام.
او تاقدا كىلار ھممە ايلە اونى تصدیق ايتدىلر.

يونس بىك — (تهوان)، تشکیلات ایچون صباح «آى — يولدوز» مهمانخانه‌سندە پول آلارسکنر. تعلیماتىدە اوبرادا ویریلوب مارشروتىزدا کوستريله‌جك. ظنمجه مسئله‌لرمىز بىتدى. ايمى، آغالار داليمجا كلىك. قاپو آچىلدى و هامو او برى او تاغا كىچدى. او تاق كوك رنكلى لامپا ايله خفيفجه ايشيقلانمىشدى. دوشەمە يە خالى دوشەنوب اوستىدە يومشاق دوشەكلىر و بالشلار قويولمىشدى. او تاغڭىز كونجلرىنده كول دستەلرى قويولدىغى ایچون بر باغا بىزەيردى. بو يوك كوموش باشلى قليانلار دوزولمىشدى. قارشى ديوارك قاباغندا يومشاق و اپەك ئورتوڭلى بر ماسا قويولمىشدى.

يونس بىك دىدى:

— رجا ايدىرم ئوز ايو كىزىدە كى كېيىكلىشەسکنر. بو كون قومىتە، بو مهم سفرە كىيدىلرك شرفنە مسامىرە ويرمكى قرارە آلمىشدر. الينى الينه چالدى. اون نفرە قدر نو كر ايچرى كىرۇب شراب، مىوه و بر چوق پاچقادا پاپروس كتىرىدىلر. اكلىشىدىلر، پىرده قالقى. حزىن حزىن موسيقى سىسى كلمكە باشلادى. قادىنلار بارماقلارى اوستىدە آهنگلە اوينايا — اوينايا اورتايىا كىلىدىلر. كودەك بالەت پالتارى كىينمىشدىلر. يوزلىرىنده الوان ئورتوڭلار وار ايدى. ار كىلىر، كوزلىرىنى طمعلە چىپلاق قادىنلارك دوشلىرىنە و آياقلارينا زىليلەمىشدىلر. موسيقى سىسىدە كىت — كىدە آرتىرىدى. قادىنلار باش كىچەلدن بر رقص ايله فرلانىرىدىلار. باش اورتولرىنى توللايوب، اوينايا — اوينايا مجلسىدە كىلىرك يانلارينا ياقىن لاشىرىدىلار. قادىن بىننىڭ عطرى ار كىلىرك مشامنە دولوردى. كوزلر قرارمىشدى.... محبت حسلرى قايناييردى.....

* * *

كونلر كلوب كىچىرىدى. عىسادا يىرنك بىرحيات سوروردى. كوندوزلر فايريقادا چالشىرىدى. يورغون — آرغىن شهرك كىنارىندا كى ايوينه قايدىوب، ياوان چورە كىنى يىوب، كتاب او قوماغا باشلايدى. آرتق هوسلە كتاب او قويوردى؛ كون كوندىن بىلىكى آرتىر و حياتىڭ حقىقىتىنى

آکلایردى. عباس كولله لهندىكىن سو كرا ئوزهك داها اهمال و احتياطكار اولىد. آرتق هر ايشچى و هر حمالڭ آكلادىغى و قلبىنه ياقين اولان مسئله لرى بر او قدر آچيق و آيدىن صورتده دانىشمىرىدىلار. آنجاق تەلکە و قورقو آرتدىقجا، كونج — بوجاقلاردا كى چاغرىش سسى داها دا آرتق تاثير باغشلايردى. عيسا ئوزهك طرفندن اىشه جلب ايدىلوب اونڭ يارارلى و باجارىقلى اولدىغى تزلكجه معين ايدىلدى. بو ئوزهك بر نىچە استحصال مؤسسه سنى بىلدىرىدى. ئوزهك عىسانى على اكבר زينا لوفك فابريقا سنا تبلىغا تچى تعىين ايتدى.

مايلڭ بى ياقينلاشىرىدى. بو كون، قاپيتالىست مملكتىرده كى ايشچىلر اىچون خصوصى صورتده چتىن كىچىر.

هله بو بايراما بى هفتە قالاندان يىلە، بو كىزلى او تاقدا دانىشىق كىتمكده ايدى. ئوز چالشدىغى فابريقادا انتباھنامە لرى ديوارلارا آسماق عيسا يا تاپشىرىلدى. او تاقدان چىقىدىقدا، أتە كنڭ آلتىندا، بى قوم خىشىلتىلى و يكى مطبعە مركىنڭ قوقوسنى ويرن انتباھنامە آپارىرىدى. صباح بو انتباھنامە لرى ديوارلارдан دانشماغا باشلاياجاقلار. ايشچىلرى، اعمالاتخانە لرگ توپلىكىنى براقاراق كوچھلرە چىقوپ (لەنин) بايراغى آلتىندا مائى بى يارامىنى كىچىرمكە چاغىرا جاقلاردر. آه، «لەنин نىچە عقللى آدام ايىش» دىيە عيسا دوشۇنوردى: «موسىقادا نە ياقشى ايش كورمشدەر... نە قوچاق آدامدر...».

قارانلىق بى كىچە ايدى، بويوك يولدوزلار كوكىڭ يوزىنده پارلايردى. تازا آى يواش — يواش اوزاقدا كى داغلۇ آرقاسىنا كىچوب كىزلىنمك اىستەيردى. طهران آرتق ياتمىشدى. يالكز قارا وولچى قازاقلار، كىچەنڭ بو زمانى كلوب كىدىنلرە شىبهە ايلە باقىرىدىلار.

دالك يىرى يواش — يواش آغارماغا باشلايردى. ايشچىلر، يوان لواش چەكىنەيە — چەكىنەيە قارانلىق كوچھلرە كىدىرىدىلر. عىسادا تله سىردى. كوزه تچىلر اونى كورمه سىن دىيە فابريقا يَا تز كلمك اىستەيردى.

کلوب ایوک در بچه سینه يتشدی. ایکى — اوچ آدامدا چومه لوپ دیوارك
یانیندا او توره شدی. عيسا بونلارا سلام ويروب سوردى:

— ایچرى برا قىرلارمى؟

— يوق، هله برا قمىرلار. ئوزك يilmir سىنى كە اذان ويريلوب هوا
اي شىقلاشاندان سو كرا ایچرى برا قىرلا?

مسجىددن اذان سىسى اي شىدىلىدى. بوتون مسلمانلار، اذان سىسى
اي شىدوپ نمازه باشلا دىلار. در بچه آچىلدى. كوزلرى يوقولى كوزه تچى،
باشىنى چىقاراراق حرصلە باقوپ چكىلدى. هامودان اول عيسا ایچرى
سو قولدى. بورادا كى تو تون تاي لارينڭ اوستىنە بر نسخە انتباھنامە آتوب
ئوزىنى تو تون قورودولان يره ويردى. هورولمش يا پراقلار او زون هوروك
لرلە ساللا شاراق شەھىڭ تا ثيرىندن اييلەنيردىلر. انتباھنامە لرن بر نىچە
سى دە چاپكىكلە بو يا پراقلارك اوستىنە سانجوب كىچدى. ماشىن شعبە
سىنە دە ايكىسىنى مىخلارا و ماشىنلارك اوستىنە تاخدى. كلوب قانتورا
چىقىدى. مدیر كىدىكە بورادا ئوز ماساسىنىڭ اوستىنەدە انتباھنامە تاپىمىسى دا
بد او لماز. اي كىسىنى مدیر ماساسىنىڭ و آلتىسىنى دا باشقۇ ما سالارك اوستىنە
قويوب ئوتدى. كلوب تو تون دوغرانان حصە يە يتشدى. بورانڭ دیوارلارى
قارقۇدان و ئوزى دە چوق هامار او لىيغىندان انتباھنامە لرى يا پىشىدىرى ماق
او لمىردى. او نا كورەدە انتباھنامە لردىن بر دستە سىنى بو او تاغا سەپەلەدى.
انتباھنامە لر كە پەنه كىبى او چوشىدىلار. يالكىز برى قالدى. عيسا داييانوب
بر باقدى. «عجىب!» دىيوب ئوزى ئوز ايشىنى تصويب ايدەرك قاپويا سارى
آتىلىدى. ايشچىلىرى ياشە كلوب قاپونى دو كوردىلر. «بو قالان برا انتباھنامە نى دە
كىرە جىڭ آغزىندادى كى دیوارا يا پىشىدىرى سام، چوق كوزەل اولار» دىيدى
و انتباھنامە نى دە تە لەسيك برا مىخا ايليشىدى.

— عيسا، بو نەدر؟

عيسا دونوب بو آدامڭ ھدایت او لىيغىنى كوردى. اعمالاتخانە دە
بو كىبى ايتلىر آز ايدى.

— باقاڭ كورەك! — دىيدى و انتباھنامە نى مىخدان آلوب حىينە

قويدى. عيسا دايأنوب كسيجى بر پولاد كبى ايشيلديان كوزلريله ترس —
ترس اوئل كوزلرينه باقيردى. «جاوسدر» دىيە عيسا فكر لهشدى...
«حىف! بوتون امكىم ضايع اولدى... هاموسينى بويله كوزهل يايديم، و
يالكز آخر كيندا باشى دو تولدى.....».

«بىلىرسڭ» مراد، او ملعون دوز كوزه تچينڭ ياننا كيتدى. كوزه تچى
دە منيم اوستىمە كلوب يوزىمە — كوزىمە بىر، ايکى چىكى. آغزىمڭ
بورنېمىڭ قانى برى برىنە قارىشدى. هىچ دىنميرم. ناتاراز ملعون، دوز
على اكبرك يانينا كيتدى. او ايسە... أە، آللە بلاسینى ويرسىن. هدايت
يادىما دوشندە لاب قانىم قارالىر... بورايانا كىرەك مى؟

كوزهل بر چايخانە بونلارى جلب ايدىرىدى. او جاغنڭ اوستىنده كى
كبابىڭ قوقوسى اشتەلالارينى قىچىقلایردى. هر ايکىسى بورايانا كىردى.

* * *

جمال طهرانا كلوب برنجى كون بازاردا وەيىللەنيردى. أكىننده
بۇز پالتار و باشىندا سارى بخارا دەرىسى پاپاغى اولدىغى اىچون ايمدى
اونى قانىماق چتىن ايدى. رضا قاسىمڭ فابر يقايسينا كىتدىسىدە، عيسا اورادا
يۇق ايدى. بىر اىن اول عيسانڭ بورادا اىشلەدىكىنی و سو كرا هارايانا كىدوب
نيجه اولدىغىن يىلمىرلر. شەرك كورو لىسىنдин جمالڭ باشى كىچەلىرىدى.
شهردە ئۆزىنى ايتىرمىش آدام كبى دولاشىردى، و كوكىدە ئۆز داغلارينى،
كللى كىندىنى، قىز تامى اىستەيردى. يىرىدىكىچە جىينىدە كى قران پوللار
جىنكىلە يوب سانكە اونا «اولماز، اولماز» دىيردىلر. پوللارى چىقاروب
دستملا باغلادى. چوق كزدى. نهايت آجدى. بىر دو كاندان حزىن تارسى
كلىرىدى. قاپونىندا «آى — يولدوز» آشخانەسى يازىلەمشدى. بو قاپودان
كىرۇب بويوك، تمىز و هرمر ماسالى بىر زالا داخل اولدى. بويوك بى
پالما آغا جنڭ دىيىنە بىر نىچە آدام او توروب چاي اىچىرىدى. جمال كلوب
بويوك پىجرە قارشىسىندا كى ماسادا كونتوى بى طرزىلە اكلىشدى. كوچەدە
جماعت قايناشىردى. اونلارك كورولتى و هاي — كويلىرىندين باشى

آغرييردى. بوتون بدنى يورغونلۇق حس ايدىردى، و ئوزىدە ياتماق ايسته يىرىدى. يىمك ايسته دى. يىمكىنى بىتىرۇب خدمتچىيە مراجعتىلە سوردى:
— بو ياقىنلىقدا بر كاروانسرا وارمى؟

بويلە آغايانە كەينمش بو آدامڭىز ھىسىلى كاروانسرا سورماسى، خدمت چىنى حىرتلىنىرىدى. تعجىلە اونا باقوب دىدى:
— آغا، مىل ايدەر سەكزسە بورادا كوزەل و تمىز نومرولارىمىزدا واردە.

جمال اىچرىسىنده ئوز ئوزىنە كولومسوندى.

خدمتچى:

— بو يورك كىدەك — دىيوب اونى پىللەلر لە اىكتىجى مرتبىيە آپاردى.
قاپوچى، احتراملا جمالا باش اكوب اونا ۱۳ نجى نومرونىڭ قاپوسىنى كۆسترۇب دىدى:

— بورا بوشدر.

جمال اىتەلەيوب قاپونى آچىدى. نومرودا تمىز يورغان — دوشەك و پنجرەلرک انكليز مخمرىيندن پرده لرى، بىر ماسا و بىر جفت سىنالىيا وار ايدى. او تاغلۇ كۈنچىنە سوبا دورمىشدى. تىزلىكچە خدمتچىلرک اىكىسىنىدە يولا سالوب تىلەسيك سويوندى و يومشاق يورغان — دوشە كە كىرۇب او ساعت يوقويا كىتىدى.

* * *

كىچە يارىسى فايتونلار، سرخوش مساواتچىلارى قوناقلقىدان ايو لرىنە داشىيردى. بىضلىرى بىركەن و شادلەقلا صحبت ايدە كىچەلردى سەيەلە كەنەرلە كىدەردى.

همان بو كىچە، ماى بىرى بايرامى مسئۇلىسىدە او استحصال ئوزە كىنندە او زۇن مذاكرە ايدىلوب كىچە يارىسىنا چىكمىشدى. اميردە اجلاسدان چىقوپ تەلەسيك منزىلەنە يو كوروردى. بىر آز ياتوب صبح تىردى يىنەدە ايشە كىتمكى لازم ايدى. كۆچە ايلە كىدرىكىن بىردىن بو سوزلرى ايشيتىدى و دانىشانلارك سرخوش اولدىغىنى آكلادى:

— يوق، هر حالدا يونس بک قوچاق آدامدر!

بر باشقاسى دىيردى:

— منه چوق كوزهل بر قادىن دوشمشدى. بورامدان ئوب، بورامدان
ئوب... دىيردى. خا — خا — خا.

امير، بونلارك تاجر اولدىغىنى كمان ايدوب ئوز ئوزينه دىدى:

— عىبى يوقدر، آى بوينى يوغونلار! هلىت بزيم محلەيىدە بر بايرام
كلەر. كورەرسكىز باشكىزنا نە اويون آچاريق!

ينه بريسى دىدى:

— من «آى—يولدوز» اكىدىرم. اورادا قالوب ھم سىزى كوزلەمكە،

ھمده تعليمات آلماغا منتظر اولا جاغام.

امير ئوز ئوزينه:

— بورادا يقين بر ايش وار — دىيوب ئوزينى بويوك بر دروازەنڭ
قارانلغىنا ويردى.

صحبت ايدىلر دايىندىلار. بىرك سرخوش اولدىقلاريندان و كوجەنڭ
بوش اولدىغىندان دولايى سربست دانىشوب قەقەھە ايلە تر — تر كولوشور
دىلر. نهايت بريسى دىدى:

— آغالار، خدا حافظ! صباح وئيقە ايلە پوللارى آلوب يول دوشمهلى.

آنچاق اونوتمايىڭ كە — بورادا سىسينى يواشىتدى: — چەقا ياتماشىر.
بوراسىنى خاطر كىردى محكىم ساقلايىڭ!

امير ئوز ئوزينه: «آها» دىدى و داھادا بوجاغا قىسىلدى.

آداملاردان ايكىسى ساع طرفە، و برىدە شەركە مەركىزىنە طرف
كىتدى. آياغى چارىقلى امير، ايكىرمى قدم آرالى، كىزلى آددىملارلا
نۇلاشوب قارنى يوغون بو تاجرى اىزلمكە باشلادى. بازارى كىچوب
شەرك باش كوجەسینە كىردىلر. قارنى يوغون آدام كلوب «آى—يولدوز»
آشخانەسینە كىردى. صحنه دە اىكى نەر يورغۇن كىندير باز اوينايىردى.
رويال مارش چالىردى. آشخانە دە هلە كىفە مشغۇل ايدىلر. بورادا كى بىر
فيچە نەر دودانگى أنىيكلى و باشى شىلياپالى فاحشه، دقتله قاپودان كىرنلرە

نظر یتیروب ئوز آولارینى كوزدن كىچىرىدىلر. تاجر ايچرى كىروب دوز بوفەتكى ياننا كىچدى. بوفەت صاحبى، احتراملا اوナ سلام ويروب سوردى:

— جناب جواد بك، چوقدانبرى هىچ بىزلىرى يادكزا سالمىرسكز. بويوركز، اكلەشكىز. بوش ماسامز وار.

— خاير، ايستەمنز. منه ايکى نومرو لازمەر.

— باش اوستە، بودا مەمكىندر. باشقالارى ايچون اولماسادا، سىزكى ايچون ھەميشە حاضردر. (خدمتچىھ) حسن، جناب جواد بكى آپاروب برنجى ايلە ايكنجى نومرو لارى كوستر. (جواد بکە) قوللوقكزا بىشى كوندرەك لازم د كلمى؟

— بىشىھ سويوق شراب كوندروب آرتق مانع اولمايىكز. كلوب منى سوروشوب ايدن اولسا، دوز ئوز يانما كوندر. آكلاد كمى؟ دى كېچەك خىره قالسىن!

امير ئوزينى پالما آغا جىنكى يانينا ويروب هىچ بىشىھ دىمەدى. بورادان چىقوب قاچاراق ئوز منزلنه كىتدى. ئوز ئوزينه دوشونوردى: «دوز عيسانڭ ياننا قاچوب احوالاتى قىل ايدەجىم. سو كرادا كىزلىجە عيواضڭ ياننا كىدەرم ظاهر بونلارك آذربايجاندا بىش كورەك فكىرى وار. بىشى ايشىتمىكيم نىجە ياقشى اولدى!». امير نە ايش يا پىماق لازم كىدىكىنى هيچانلا دوشونوردى.

... كوررر... عيسا يىرىندن دىك آتيلوب قولاق ويردى. هوا بوزارىرىدى. ايلە ايمدىجە اوزانمىشدى، و بىركەدە يوقوسى كلىرىدى: «منى مى چاغرىرلار؟» دوشونەرك تەلەسيك چاريقلارينى آياغينا تاخدى. يورە كى هيچانلا دو كوردى. قاپونى دوكوب لاپ يىرىندن قوپارىرىدىلار. باشىنى پىجرەدن چىقاروب:

— كىمدىرى؟

— تىز اول، آچ! — دىيە اميرك سىسى ايشىدىلىدى. يقىن بى پىس ايش باش ويرەش اولدىغى عيسانڭ عقلنە كىلدى. جلد يو كوروب قاپونى آچدى.

— نه وار؟

— ایچری کیده ک، اورادا دیه رم — دییوب امیر، عیسانیک قولیندان
یا پیشوب او تاغا ساری دارتدى.

* * *

کونشک قالقوب او نک اوستىنه دوشەرك ياندىرىدىغى زمان، جمال
يوقودان او ياندى. بر كرنەشوب أنسەدى. كوزلرینى آچوب، ئوزىنى بولىلە
تانيمادىغى بر او تاقدا كوردىكىدە او لجه بر تعجىلندى. آنجاق دوزلرده
كىچيردىكى كىجه لر، قاراباغ آتى و طهران يادينا دوشىدىكىدە، جلد
يرىندن قالقوب كىينمكە باشلادى. قورىدوردا آياق سسى ايشىدىيلدى. كلوب
او نک قاپوسىنى دو كىيلر. قاپونى آچوب تانيمادىغى بر آدام كورونوب
سوزدى:

— جواد بك بورادامى او لور؟

جمال او لجه بىلمەدىكى دىمك اىستەدىسىدە، سو كرا بىردى:
— منم — دییوب جواب ويردى.

آدام او نا احتراملا باش أكوب بر مكتوب ويردى. مكتوبك يونس
بىكىن او لدىغى دییوب ينه ده باش أكەرك كىتدى.

جمال، او شاقلىغىندا مكتبه كىتدىكى ايچون او قوماق بىليردى. او
زماندا بىر آز كىچمه مشدىسىدە، هله قارانى يادىندان چىقارما مىشدى،
تانييردى. پنجرەنک آغزىنا كلوب مكتوبى آچدى. مكتوبدە يازىلمسىدە:

«جواد بك، كىدرى كن يولكى كىللە دن سالما مىساك. اورادا
عليخان سنه كومك ايدەر. كىزلى سوز «مېچە» در. — يونس».

جمال ئوز ئوزىنه دوشوندى: «يعنى بو نه او لا. هيچ بر شى آكلایا
بىلمىرم. بورا هارا — عليخان هارا! طهراندا نه ايچون آدى چكىلىر؟».
مكتوبى، بر نىچە دفعە او يوز — بو يوزه چەویردى. سو كرا سلىقه ايلە
قاتلا يوب قورىدورا چىقىدى و نوكى كوروب چاغىردى:
— اى، بالاجا، بورايىا كىل!
او شاق يو كوروب كىلدى.

— جواد بکی تانیر میساڭ؟

— بلى، آغا تانیرام. بورادا اولور. ايمدیجه چكمه لرینى سيلوب

تميز له میشم.

— آل، بو بر قرانى خرجله، بو مكتوبى ده آپار اوナ وير. كيمك
ويرمش اولديغىنى سورسا، شهردن كتير يلمش اولديغى سوپىلە. آكلاد كمى؟

— بلى آغا، آكلاديم — دىيوب اوشاق جلد پىللە لرلە آشاغى يندى.

جمال ئوز نومروسينا قايتدى. پنجرەدن كوچھە يە باقماغا باشلادى.
شهر اويانمشىدى؛ جماعت اويانا — بويانا يو كوروشوردى. كوچھەدن بر
كارواندا كيچدى. بر ايششكچى ده كيچوب نە بارەدە ايدىسە قىشقىر
ديغى، سس كويىدىن آنلاشىلمىرىدى، و يالكز «اونى — اونى» سىسىرى
كلىرىدى. جمال ئوز ئوزينه دوشونىرىدى: بو نە جواد بىكدر. بو يونس بک
نه در، «مېجە» نە دىمكدر؟

يارىم ساعىدىن سو كرا، جمال آشخانەدە اكلهشوب يىك يىرىدى.
بو كوندە كيدوب قارداشىنى آقتاراجاقدەر. تاپماسا صباح انزلى يە كىدەجك.
اوراداندا آستارا ياكىدوب بىرطەر آذر بايجانا كيچەجىكدر. بو كون كورە
جىكى ايشلى يادينا دوشىدىكە، سحر كى فكىلر يادىندان چىقىدى.

* * *

امير و عيسا يو كوروب جلد كىزلى او تاغا كىرىدىكە، كاتب هله
ماسادا اكلىشىمىشىدى. كورولدىكى او زره بوتون كىچەنلى چالشىرىدى.
چراق يانىرىدى، كاتب برك يورولمىشىدى. اىچرى كىرۇب ايشيتىدىكلىرىنى
ھىجانلا قىل ايتىدىلر.

اسكىيدىنلى كىزلى چالشان عيواض با كودادا تفليس دەدە كىزلى
چالشىمىشىدى. عدالت فرقەسىنگ يالكز ايكىرىمى — او تو ز نفر عضوى اولدىغى
وقتلر يادىندى ايدى. عيواض بونلارى دىكىلە يوب دىدى:

— تەلەسمىك لازم دكىدر. امير، سىن كىت رىاست دىوانىنىڭ باشقا
عضو لرىنەدە خبر وير. عيسا، سىن دە بو اون بش تومۇن پولى آل. بو پالتارلا
سىن اىچرى برا قمازلار. ئوزك اىچون بىر دست ياقشى پالتار آلوب كىين

و «آى — يولدوز» مهمانخانه سنه كيت. اورادا بى منزيل دوتوب قال و برنجى ايله ايكنجي نومرولارى كود، كوزدن برا قمايوب يىزى كوزله. عيسا حاضر پالتار ساتيلان مغازه يه كيرديكده، بش — آلتى آدام اطرافينى بورودى. بو جير — جيندير ايچينده كى ايشچى دانيشمدان ئوزى ايچون بر دست ياقشى پالتار آلدىقدا، مغازه صاحبى باش پريقا زچيق ايله پىچىلداشدى.

ياريم ساعتىن سو كرا، يوزى قيرقىلەم، ئىل — آياغى يويولمش و تميز كىينىمش عيسا «آى — يولدوز» ا كىلدى. هرنە جور اولمش اولسادا جواد بىكى كورمه لىدر. هىچ اولماز ايسه اونلىكىنى كەندىن ده اولسا يىلە كورمه لىدر. كلوب مهمانخانه صاحبىندىن سوردى:

— بوش او تاغىز وارمى؟

— بويور كز، آغا، برى وار.

— كوستر كز كوروم؟

پىللەلردىن چيقاروب عيسانى ايكنجي مرتبىدە اون دوردىنجى نومرو يە آپاردىيالار. آنجاق برجە بو نومرو بوش ايدى. اونا كورەدە «آى — يولدوز» ك بوييلە شيرين ايشلەمه سىينىن مهمانخانه صاحبىنىڭ كىفى يوئىزدا هو روردى.

عيسا دوشۇنوردى: «بس نىجه اولسۇن؟ نەايىدېم كە اونى كورە بىلىم؟».

باشىنى قاپودان قورىدورا چيقاروب سىلىندى:

— قارداش!

تەلەسىك نۇكىر يو كوروب كىلدى.

— هارادا يويونماق اولار؟

— بويورورسەنگ خدمتىكىزە كتىرىم. پىللە كاندان آشاغى يىنسە كز اورادادا سو وار. برنجى نومرونلىق قورىدورىن دادار.

— هانكى طرفە ساغا، يوقسا سولا؟

— ساغدا كى برنجى قاپو.

عيسا ئوز ئوزىنى: «چوق كوزەل!» دىيوب يوز سىلەنى آلدى، دار پىللەلرلە برنجى مرتبىيە يىندى. بورادا يىدى دانە باغلىق قاپو وار ايدى.

— آها، بىرنجى ايله اىكىنجى نومرولار بونلاردر. چوق كوزەل!
برىنجى نومرونڭ قاپوسىنى تەلەسىك آچوب اىچرى كىردى. ماسانڭ
دالىندان اوتوز بش — قرق ياشىندا بىر تىرى يوغۇن آدام قالقوب خىرىيلىتىلى
سسىله سوردى:

— كىمىم اىستەير سكز?

— باغشلايىكز. بىر كىچ نو كىر بىنى بورايانا كونىرىدى. يو يۈنماق اىچون
كىدىرىدىم، عذر اىستەيرم — دىيوب عيسا چىقوب قاپونى چكدى: — آها،
بو ايمش! دىيە يو يۈنماغا كىتدى.

جواد بىكده بىر احوالاتدان شېھەلتىدى: — بورادا بىر ايش وار، ھىچ
شېھەدن خالى دكل... — دىيوب دوشوندى و باشىنى سىلكەلەدى.

عيسا ئۆز ئۆزىنە دوشۇنیردى: «منىم نومرۇم لاب بونڭ نومروسوينىڭ
اوستىنەدر. بوراسى چوق ياقشىدر. كورەسەن منملە ياناشى نومرودا كىم
اولور. اونڭ نومروسوينىدا دوتا يىلسە يىدىم، لاب ياقشى او لاردى». عيسا
بورادا بىر كولومسوندى. ياتاجاغڭ اوستىنە سريلوب جانا سىنر بىر كىرسىدە.
قارانلىق دوشۇردى. جمال لاب يورغۇن حالدا مەمانخانىيە كلوب
چىقىدى. كوچەدە فانوسلار يانوب سارى ايشيق سالىردى. جمال ئۆز ئۆزىنە:
«دىيمەلى يوقدر» دىيە فەركەلەشە — فەركەلەشە پىللەلر لە ئۆز منزىلىنە قالقىرىدى.
ھىچ بىر شى يىمكە اشتەھاسى يوق ايدى. آياقلارى آغرىيدان سىزىلدايردى.
بۇتون شهرى كزوب دولاشمىدىسادا، عىسادان بىر خبر وىرن يوق ايدى.
 صباح داعلى اكىتكە يانينا كىدوب سوروشاجاق. آرتق طهراندا بوندان
باشققا فابريقا قالماشىدەر. بلکە اورادا يىلن اولسۇن. اورادادا اولماسا،
چىقوب كىدەجەك.

قارانلىق پىللەلر لە بىر تىرى آشاغى يىنيردى و آز قالمىشى جمالا توقونوب
يىسىن. بىر آدام:

— باغشلايىكز — دىيوب تەلەسىك آشاغى يىندى. قان جمالڭ باشىنا
ووردى. بۇ سىن اونا تائىش كلىرىدى. هارادا ايشيتىمىشىدە... تەلەسىك كىدوب
ئۆزىنى بىر آداما يىتىرىدى. جلد كوچەنى كىچوب كولكەدە دايىاندى. چورە كچى

دو کانیندان کوچه یه چوق ایشیق دوشمشدی. آداملش صفتینی کورديکده
برکدن قیشقیردی:

— عيسا !

آدام تر دونوب باقدی جمال تراتو آرلا يو کوروب:
— عيسا! قارداش جان! — دییوب قشقیردی.
عيسا اونى کوروب سوردى:
— جمال، سن هارادان کلوب بورایا چيقمىڭ؟
مراقليلار، بو ايکى تاپيشان قارداشى بورودى. نوبتچى پوليس برك
فيت ويردى.

— منزىلەمە كىدەك — دییوب جمال اونى كرييە قايتاردى. اليندن
برك — برك يا پشمشدی؛ كويى يكى آقتاروب تاپدىغى قارداشى نه قاز،
نه مال — دا وار و نەدە دېغىردا اولدىغى كېيى بى كەنيشلەك نشانەسى
اولميان بو شهردە، بوداش كىسەسلىڭ اىچرىسىنە ئىتىرەجكىيندن قورقوردى.

ایکینجی حصه

بو ايل بوتون يوللار، ايراندان، توركىeden و آذربايجاندان گلوب خراسان و كربلايى كيدن زوارلارلا دولى ايدى. ايله هر ايل مينلرجه زوار اولوردىسادا، بو ايل داها چوق ايدى. زوارلار گلوب بورادا بر ايکى هفتە قالوب قايدىرلار. بورادا قىزىل كونبىزلى مسجدلىرى وزيارتكاه لارى زيارت ايدوپ توبه ايدىرلر و موللارك جىشىدانلارينى تومنلرله دولدورولار. بو ئوزلرينى آللاد خادملرى كېسى كوسترن موللار هىچ بر حىاسىز لقдан چكىنمه يوب بر ايلك اىچرىسىنده ئوزلرى ايچون بوتون ايو، مال — قارا و ياقشى قاراباغ آتلارى الده ايدىرلر. بو يىرلر چوقدانبرى زيارتكاه سايلىر. آتالار، بابالار و جداقربالار، بو مقدس آداملارك نهوقت ئولمش اولدىقلارينى يىلە يىلمىرلر. آنجاق خراساندا امام رضانڭ روپھ سينڭ شفا ويرمك شايىعەسى چوقدانبهرى عوام آراسندا دوران ايتىكىدەدر؛ عوامك ملاحظەسنجە بورانى زيارت ايدىنلر، پىغمبر و آللاده سەويملى بندە لرى حساب اولنيرلار... بو ايلدە بو زوارلار سىئىل كېسى آقوپ كلمىسى. بو زيارتكاه يرىنده او لجه سادەجە بر مسجد وار ايدى. ايللر و قرينه لر گلوب كېچمىش، و ايمىدى اسکى و يوقسۇل خراسانى آرتق تانيماق اولماز. شهر بو يووش، مسجدى وارلىلاشمىش و شەردە بو يوک كاروانسراalar وجودە كلمىسى. بو شەردە موللا، خدام و مجتهدلر شاھلق ايدوپ دوران سورولر. بورايى زيارته كىلنلر بر «مشهدى» آدى قازانىرلار. بونلار مشهدى اولوب كرييە قايتىقىدا، عوام كىندىلىر بونلارا سجده ايدوپ احتراملارينى ساقلا يىلار. كربلادا بو كېسى؛ آنجاق اورادا كى قىرلرك سايى آرتىدر. بورادادا موللار جىيلرىنه پول كورەيرلر و قىرمىزى ساققال، باشى قىرخىق، بو يوک عمامەلى مجتهدلرده بهشتى و بهشت نعمتلىرىنى خىردا — خىردا و توپدان ساتىشا قويوب شىرين تجارت ايدىرلر.

ایران لاپ عوامستانلقدر. خانلار و بکلر، يوقسوللارك اوستينده مطلق حاكمك ايدىرلر. بوتون ايشلر، باش روحانيلرك اللريندەدر. اهالى سوادسز و اكترىدە يوقسولدر. خلقڭى بوتون اختيارى موللارك اللريندەدر. موللار: «محاربە لازمەر... جەھاد... ارمىلىر چوق تورەيپ آرتىشلار، اونلارى چوندەروب مسلمان ايتىمك لازمەر...» دىسەلر، بوتون دين پىستىلر يوكورەرلر. اهالى اوزون — اوزادى عبادتلرە مشغۇل اولۇر. اوروج دوتور، مسجدلرده جماعت نمازى قىلىر. موللار دينى ئوز اللريندە آلت ايدەرك عوامى ئوزلرى ايچون قولى باغلى قول ايتىشلر. جەھاد اعلان ايدەرلرسە، جماعت كىدوب بوتون آنالارى اوغولسز، اوشاق لارى آتاسز قويوب آبادانلقلارينى خرابەزارە دوندرمكە حاضر اولار. چونكە قرآن دادا جەھاد واردە. جەھادا آرواد اوشاقدا يىلە كىتمەلیدر؛ كىتمز ايسە، موللار اونلارى كافر اعلان ايدەرلر، و هر بىر مسلماندا بو كېيلرىنى ئولدۈرمكە حقلى اولوب ئوزى ايچون آللەھىڭ بېشىتىنده ير قازانار.

روحانيلر ئوزلرىنى چوق بىركىتمىشلر. عوام كىندىلىرى، آللە و پىغمېر لە قورقۇدوب ئوز اللريندە محكىم ساقلايرلار. مقدس شىخىلر كىبرلىرىنى ال وورولماز و اونلارا ياناشىلماز اعلان ايتىشلردر. بورالارا يالكز ئوزلرى، ياقىنلۇق ايدە يىلرلر. دينى عادتلر واسطەسىلە خانلارا و بکلرە كومك ايدوب بو ايشىدن دە قازانىرلار. مقدس قىبرلرە، مشهد و كىرپلا مقبرەلىرىنە «بىست» آدى قويىشلاردر. اونلارك قويىدىغى قايدا و عادت او درجهدە محكملەنوب بىركىمىشدەر كە، حتا بىستە قاچوب كىرن جانىلىرى دە يىلە حكومت دوتا يىلمىرىدى. بورادا حتا عسکر تو凡كىلرى دە كوجىزىدر. بىست قانونىنى يوزماق، يرىتىجىيا دونن جماعتىڭ آللريندە پارچالاتماق دىمكىدر. بىستە كىرنلىرى چىقارماگى دين قدغن ايتىشىدر. او يىلە حاللار او لمىشدەر كە، بورجىنى ئودەمك اىستەمەين ياخود شىكست چىقان بىر بىك قاچوب بىستە كىرپش، و اورادان ئوز بورجىلارى ايلە دانىشىغا كىرىشىشدەر. بىيە كە: مثلا «بورجىلاريمك يارىسندان كىچك، چىقوپ حسابكىزى ويرىم. كىچمىز ايسەكز، الکزە هىچ بىر شى كىلمىز. لاپ ئولۇنچە يە قدر بىستە

قالوب بورادان چىقىيا جاغام». تاجر لرک اللرىندن هىچ بر شى كلمه دىكى اىچون چاره سز قالوب راضى او لورلار. بورا يا توپلانان پوللارى آقشاملاр موللالار كوتوروب سايرلار و اوستىندن بر قدرىنى ئوزلىرىنه قارا كون اىچون ساقلايرلار.

* * *

قاپونى ياواشجا دو كدىلر. عيسا، ياتاجاغىندان اهمال چىقوب ياواشجا سوروشى:

— كيمىسى ؟

— هنم!

قاپو آچىلدى؛ امير ايله عيسا اىچرى كىردىلر. عيسا جمال طرفه اشاره ايدوب سوردى:

— او كىمدى؟

— سو كرا دىيەرم، هله قولاق آس.

بو حالدا سوبانڭ آچىق آغزىندان، او بىرى او تاقدان بو سسلر ايشىدىلدى:

«سو كرا باكودا اولوب كنجە غروپى ايله رابطە ساقلايكىز. آنچاق سايق و اهماللى اولمالى سكىز. هىچ وقت كرك ئوزكىزى بر يىرده كوستر مىھسەكىز. بر كىزلى غروپىمىزدا باكودا واردە. آلكىز بودا وئيقە! اوچكىزدە طهران — شاهرود — سبزوار — ترخ يولى ايله كىدوب داغ يولى ايله كللى يە دونمه لىسەكىز. اورادا عليخان سىزە علاوه معلوماتدا وىرەجكىر. سىزى سرحددىن كىچيرمك اىچون اونا دستورالعمل وىريلىمشىر. آلكىز بويزىم اورالاردا كى غروپلارمىزك جدولى، بو پول بودا ساختە سىندرلر. (تەوان) دا كومور چاي ايله تېرىزە، كمانلى يا، داشكىسنه، ياستى مالا و اوچدىيىنە كىدىر. اوچدىيىنە كى اىكى قارداش ملىك و حسن قولى دا بىزدىندر. (تەوان)، آلكىز بودا سىزك خارجەدە كورەجك ايشلىرىك دستورالعملى، بودا پول، سز بو ساعت يولى دوشىمە لىسەكىز. بىزىملە رابطەنى قىرمایكىز. آللاده ياركىز اولسون! جوادبىك، سىزىدە قالان آداملارلا اىكى ساعتىن سو كرا، كىچە يولى دوشىمە لىسەكىز».

او تاقدا سندللىر ترىپنديلىر.

— امير، سن بو پولى آل و (تهوان) ك دالينا دوشوب او چدييىنه كيت. آل، بودا بزيم فرقه چيلرمىزك آدى. اونلارلا رابطه يه كيريش. قطعياً (تهوان) ك دسته سينه سوقولماغا چالىش. بزيمىلە رابطه ساقلا. بورادان سنه كومك كوسترەريك و هر ايش حقىنده ئوز و قىتىنده خبردارلۇق ويرەريك. آشاغىدا قاپونىڭ سسى كىلدى. امير، قالانلارينىڭ اللرىنى سيقوب يواشجا قورىدورا چىقاراق كوزدن ايتدى.

— عيسا، سن كىدە يىلمىزىڭ؛ چونكە فابريقا د ائرەسینىڭ صباحىكى نمايشى اىچون تشكىلاتچى تعىين ايدى يىلمىزىڭ. يا ئوزىم كىتمەلى ويا باشقۇ سىنى تعىين ايتىمەلى يىم. قارانلىق دوشوردى.

ايمىدېيە قدر ساكت دايامش اولان جمال دىدى:

— من كىدەرم.

عيواض بىردى كرييە، اونا سارى دوندى.

عيسا دىدى:

— بو هنیم قارداشىمىدر. ايکى اىلدر كورو شىمەمشىدик، ايلە ايمىدېيە تاپىشمىشىق.

عيسا، قارداشى جمالىڭ كىللىدە ياشادىغىندان و عموماً حياتىندىن مختصر اىضاھات ويردى.

عيواض — بو كېيى مسئولىتلى بىر اىشى فرقەنۇڭ هىچ دە تانىمادىغى بىر آداما تاپشىرا يىلمەريك.

جمالى صىميمىتله:

— باشىملا جواب ويرىرم.

عيسا عيواضنىڭ الينى برك — برك سيقوب دىدى:

— اونى كوندەرك. باجارماسا، من جوابدەم.

عيواض — ياقشى، سىزى كوندەرىرم. سو كرادا شەھر قومىتەسینە خبر ويرەرم. آد كىز نە در؟

— جمال.

— جمال يولداش، عهده كزه چوق جدى و مهم بر ايش براقيلير.
كللى يه كيتمه ليسكز. اورادا ممکن او لماديغى تقديرده آرتق اونلارى اويانا
برا قماز سكز. ييلديكزمى؟

— بلى!

— هر نه جور او لمش او لسادا، مساوا تچيلارك خارجي غروپلارينڭ
سياهيسنى الە كيچيرمه ليسكز.

— بلى!

— سو كرا كرييه قايدوب ئوزه كه مفصل معروضه ويرمه ليسكز. سيزى
كوندرن تشكيلاتى ييلديرسه كز، باشكزلا جواب ويره جكسكز.
— آكلاديم.

— آلكز بودا خرجلەمك ايچون پول.

— يوق، پوليم وار — دىيوب جمال جواب ويردى و عيااضڭ ئىنى
كرييه ايته لهدى.

آشاغيدان برك تريپه نيش سسى كلدى. بر نىچە آدامڭ او تاقدان
چيقدىغى ايشيديليردى.

— ساغ اول، قارداشيم! ايش كوره يىلسەم، ينهده بورادا اولا جاغام؛
كوره يىلمەسەم... ئولمش اولا جاغام.

بو ساده سوزلردن دولايى او تاقدا ساكتلەك دوشدى. قارداشلار برك
— برك قوجاقلاشوب ئوپوشىدلەر. عيااض، دىنمىز جە جمالڭ ئىنى سىقدى:
— كيدكز جمال، سيزى ھە فرقە عضوى كې كوزلە يرىك.

جمال ياواشجا چيقوب كوندوز كې ايشيق آشخانە يه يندى. بورادا
رويال چالنيردى، قادىنلار اويناشوب تماشاچيلار ھەللەنيردى.

* * *

— نوشى! قاپولارى بورك باغانلا! ايتلىرىدە براق! بو كون بزە بر
كلن او لمياجاقدىر. قوى بو كىچە يىكتىرىم دە ياتوب راحت او لسو نلار. آنجاق
آمبارلارا و توپلارا درست باق؛ ينهده برى كىروب كىزلىنىش او لار.
آللە جمالڭ بلاسین ويرسىن. هله اىكى هفتە كيچمىشى، ينهده او آپاردىغى
قاراباغ آتىنى او نودا يىلمىرم. كوره سن ايمدى هارالار دادر. كىم يىلىر،

بلكهده ايمدى آت اونى داغا—داشا چيرپوب سور—سوهو كنى أزىكلەمشدر.
عليخان دوشەكىڭ ئوستىيندن قالقوپ او تاغلۇڭ كونجىنە سارى كىتىدى.
ديوار دولابىنى آچوب ايچرىسىندين آغر بىردىمىر مجرى چىقاردى و قايدىاراق
ئوز ئوزىنە دىدى: «عليخان بويوك بىر او يونا كىرىشمەدر؛ بىر — ايڭى
آيدان سو كرا بو مجرى قىزىل ايلە دولاجاقدىر». مجرىنى آچوب بىر كاغذ
چىقاردوب او قودى: «عليخان، بو هفتە، سەشنبە كونى سىنچ يانكا» --
هم بو كون دوشنبەدر. دىمەلى صباح — «اوچ آداممىز كله جىك. اونلارا
كومىللىك كوستىر؛ كىزلى سفارشلە خارجە كىدىرىلر. اونلارا ياقشى
بلد و آت وير. (پارول)، ھەمىشە كىدر. ھەلەتك مىن دوللارلىق بىر
چەق كوندرىتىم. يو نس». ياقشى!... عليخان بو تون اليندن كىنى اسىر كە
مېھجىكدر... أه، اونچ بىر شورا حكىومتىيندن، بو آج — او جلاردان نىجه زەھلەسى
كىدىرى. شورادا اكلهشنى على مختار حسنوفى ھىچ كوزى كورمەك
ايستەمىر. بو آج — او جلار يىغىلوب آذر بايجانى ادارە ايدىرىلر، بىكلەرە
امر ايدىرىلر، و بىكلەرە اونلارا اطاعت ايدىرىلر. كوج و خلق اونلارك
ظرفىنده در. «أه، مردارلار!» دىيوب عليخان يو مرۇغىنى شەلتىدى.

— نوشى! اسکندر بىك ياتمىشدر؟

— خاير، آغا، ھەلە ياتماشدر.

— كىت بورا يَا چاغىر.

نوشى كىتىدى، و يوجا بويلى، او زون بوغاز چىكمەلى بىر آدام
ايچرى كىردى. باشىدا بخارا پاپاغى و اكىنинە آوروپا پالتارى وار ايدى.
يىلىنە پالتارىنىڭ آلتىندان ما ئوزەر تاپانچاسى كورۇنوردى.

— منى سىز چاغىرىدىكىزىم؟

— اكلهش، عزىزىم اسکندر! سنه چوق واجب بىر ايشيم وار. هر چند بىك
يورغۇن او لىيغىكى يىلىرم...

— ھەمىشە قوللوقكىزدا حاضرام — دىيوب اسکندر بىك دوشەكى
اوستىينە اكلىشدى.

عليخان سوزلرىنە دوا ملە:

— با كودا كى آداملارىمىزك دو تو لمش او لىيغىنى مر كزە خبر وير

میشم. یونس دن دونن آلدیغum مكتوبه کوره شورالار اتفاقینه کیتمک ایچون بزدن اوچى صباح منیم یانیما کله جىدەر. سیز بو یاقیندا اورادان کلمىسىز و بزیم تاپشیردىغمزا عمل ایله میسىز ایمدى بو اوچ نقرى سرحدن نېجە کیچىرمك ياقشى و خطرسز اولدىغىنى سویله مەلیسکەر؛ چونکە قىزىل حدود چىلازك اليىندن ئوزكىزى كوجله قورتامش اولدىغىكىزى ئوزكىزى تقل ایتمىسىز.

اسكىندر بىك بىر قدر دوشۇنوب دىدى:

— بلى، ایمدى چتىنىشمىشدر. بوتون حدود بويىي قاراولچى دوزولمىشدر، و منیم ايلرىلدە كاروانلا كىچدىكىم يىرلەرن كىچمك، ایمدى ايكنە كوزىندن كىچمكىن چتىندر. حدود بوسبوتون باغلىدر. بىر كروانكە چاي، بىر آرسىن شەھىئوتدا قاچاق كىچىرمك ممكىن دكىلدر. منیم كاروانىمدا حدودك خرىطەسى كلىر. او خرىطەنى ئوزوم ئوز طرفىدىن چكمىشم. دوغىردر، بونڭ ایچون اىكىي هفتە وقت صرف ايتىمىشم، تخمىناً قاراول منطقەلىرىنىڭ هارالاردا اولدىغىنى يىلىرم. صباح اونلار كىنده، برابر اكە شوب حدودى كىچمك پلاينىنى مذاكرە ايدەرىيك. او تاييا كىچدىكىدە، كندىلدە كىملەرك ياننا كیتمک لازم اولدىغىنى اونلارا دىيە يىلەرم. ممكىن اولماسا، سنڭ آداملاڭ كىچمكىي و سلاح كوجى ايلە كىچەرىيك.

— ساع اول، بو كوزەل فىكردر. ئوزمىز له قاچاق مالدا كوتورەرىيك. اىشدەر، كىچە يىلمەيوب دوتولساقدا، مساوا تىچى كېيى دكىل، قاچاقچى كېيى دوتولمىش اولايرىق.

— البتە كە، هىچ بوندان آيرى جوردە اولا يىلمىز. شورا قانۇنلارينا كورەدە بونڭ جزاسى اىكىي ايلدن آرتق دكىلدر؛ سو كرا يىنەدە براقىرلار. — آرتق سىزى لنى كىتىمىھىجىكم. كىدوب راحت اوڭ. صباح زحمت چكوب مشاورە يە كىرسكەر. سىزك كىدە جىك خالىلار كىزىدا منه حساب ايدىكز. آلكىز، يوز تومۇن ويرىيم، قالانىنىدا سو كرا ويرەرم.

اسكىندر بىك لاب بىر قاچاقچىدەر. بوتون خراسان اوڭ آدینى يىلىرم، و خارجىيەدە، هەر بىر قامەنداتورادا اوڭ حىقىنە حدسز ماترىيال وار. احتراملا عليخانا باش ئوكوب ياتماغا كىتىدى. عليخان حرمخانە يە، قىز تىمامىڭ یانىنا كىتىدى. قادىن هەلە ياتماشىدى. ملاحتلى بىدنى بالش اوزرىنە

سرىلەمشدى. او تاق چوق اىستى ايدى، يوره کى قىسىلىرىدى. ياتاغى او دىكىي
يانىردى. جمالى كورمك اىچون يوره کى بولاغا كىتمك اىستەيردى...
آنچاق جمال هارادادر؟... كىم بىلىر او نىڭ باشنا نەلر كلمىشدر؟... يوره کى
برك قىسىلىزدى. دەرين بر آه چكوب ئوز ئۆزىنە: «آه جانم، روحى!...
هارادا قالمساك؟ سىڭ فراقكدا قىزتىماڭ آلا كوزلرىنىڭ ياشى قوروماڭ
بىلەمير» دىيردى.

عليخان اىچرى كىرەرك يواشجادان سوردى:
— هله ياتما مساك؟

قىزتىما او ساعت اىپك يورغانى باشنا چكدى.
— نەدر، منيم كولوم، آيم — يولدو زىم يوقسا مندن او تانىرساك؟
دييوب عليخان او نىڭ ياتاجاغينىڭ آياق طرفىنده اكلىشدى.
— دى بر منى ماچ ايلە.

خانىڭ شەھوتىن كوزلرى پارلايردى — آغزى اكىلەمشدى. آغزىنىڭ
سوىي آقىردى. قىزتىما ديواراسارى چكىلدى. قوجا داها ايلرى اكىلەيردى.
بردن شاپالاق سىسى او تاغا دوشدى.

— قوجا كافتار، مندن ال چك! — دىيوب قىزتىما يورغانىڭ اىچىنە
كىردى.

عليخان دەلى كىي ياتاجاغلىڭ او سىتىندىن سچرا يوب ديواردان شاللاغى
آلدى و آروادادوشەمكە باشلادى. قىزتىما هېچ جىنچىرىنىدا چىقارمىرىدى.
يالكز دىشلىرىنى قىجا مىشدى. قىپ قىرمىزى قىزارمۇش صفتىنده كوزلرى او دى
كىي آلا ولانوب يانىردى.

عليخانىڭ ايوينە اوچ آتلى يانا شاندا بوتون كند ياتمىشدى. ايوك
اطرافنا يوجا ديوار چكىلەمشدى. ايتلر هو رو شوردى، غمكىن — غمكىن
دوران قارانلىق داغلار، ايتلر كە سىسينى عكس ايدىردى.
— اى، كىمىشك؟ — سىسى ايشىدى يوب او تاقدا چراق ياندى، و كىم
ايدىسە، آياق يالىن دروازە يە سارى يو كوردى:
— كىمىشك؟

— ئوز كىز كىي يك، عليخانا قوناق كلمىشىك.
— يوق، كىچە برا قمىرىق — دىيوب آدام كرييە دوندى.
— اى، آدام، بورا يا باق! — دىيوب آتلى اوغا يوا شجادان «مېچە» دىيە پىچىلدادى.

قىفىل زىنلىكىدەدى، و دروازه آچىلوب قوناقلار حياطە برا قىلدى.
عليخان ئىلىنى كوزلرىنىڭ قاباغىنا، چراغلۇ ايشىغىنا دوتوب بالقوندان قىشقىرىدى:

— كىمدى?

— آغا، كىلنلر ئوزمىز كىلدردە.

آتليلار آتلارينى قاباغا چىقان نو كىرلە ويروب ئوزلرى چراغلۇ ايشىق سالدىغى دائىرە يە كىردىلەر. هر اوچىنىڭ اوست — باشى توز، و ئوزلرى يورغۇن ايدىلەر.

— سلام عليكم.

— عليكم السلام. منيم بويوقسول ايوييمه تشريف كتىرنلر كيم اولا — دىيوب عليخان اوئلارا باش اكدى.

كىلنلردىن بىرىسى يوا شجادان:

— «مېچە» — دىدى.

عليخان سەھىنديكىندىن ئىلىنى ئىنه ووروب دىدى:

— ياشاسىن «مېچە»!

— نوشى، پلو، چاي و اوچىدە ياتاجاق حاضرلا.
نو كىر يو كوروب كوزدن ايتدى. او تاغا داخل اولدىلار.
— اكلەشكە — دىيوب عليخان سؤال ايدىجى بى طرزىلە قوناقلارنى يۈزىنە باقىرىدى.

جواد بىك ئوزلرىنى بى — بى تانش ايدەرك دىدى:

— جواد بىك، رىستم بىك و اوروج بىك.

— آى سىز خوش كلمىسلىك، صفا كلمىسلىك. (نو كىر) — آكده،
نوشى، قوناقلارك چىكمەلرىنى چىقار.

نو كىر نوبە اىلە چىكمەلرى چىقاردى. عليخان سوزلرىنده دوامى:

— سیزى صباح ایچون کوزلهيردیم. ظاهرا ته له سمسکن.

جواد بک، عباسنى چیقاراراق؛

— صباح کیجه يولمزدا دوام ایتمه لیلک؛ بو کون ایسه مهمان نواز
علیخانىڭ ایویندە قالوب راحت او لا جاغىق.

* * *

جمال، ئوزى ایچون بر آت تاپماق ایچون بش — اون چایخانە
کردى. نهایت بر آت تاپوب دانىشىقىسىز أللى تومنه آلدى. آت، يېلى جىسدن
ايىسىدە، دىرىپىاش و كوك بر آت ايدى. يارىم ساعىتن سو كرا، دوزنكاھلا
كىلىيە طرف چاپىردى.

تاق — تاق — تاق... قاپو دو كولدى. دروازه نىڭ دالىندان ايت
آز قالىردى لاب آيا غىينى قاپىين.

— كيمىڭ — دىيوب يوقولى بر سىس سوردى.

— محمد يار، آچ؛ چوق واجب بر ايشيم وار.

— خدايا، دىيەسن جمالدر. زىنت، تز اول، تز اول چرا غىي ياندىر.
سماوارادا اود سال.

قاپو جىرىلدادى، محمد يار جماللۇڭ يانىنا چىقىدى.

— نهجور اولدى ينه كلوب كىلىيە چىقدىك. سومو كىركىڭ دېغىر
داغىنىڭ أته كىنده چوقدابىھرى چورومش اولدىغىنى كمان ايدىردىك. سن
ايچرى كىت، من ده آتكا يېم ويرىم. علیخان سنى كورمه دىكى ایچون
بختىڭ چىكمىشدر. الينه كىچىسە يىدك، ئوز اللريلە سنى اىكى شاققا ايدىوب
ايىنىڭ يانىندا آساردى. هىچ سىلىرسەنمى نىجە غضبانمىشدر؟

جمال كولۇمسۇنوب دىدى:

— جماللۇڭ نە ایچون كىلىيە كلمىش او لدىغىنى يىلسە، داها آرتق غضبلەنەر.
ايچرى كىردى. سماوار جىزى يىلدايردى. زىنت دوشەك سالوب بر متکادا
قويمىشدى. مەھر بانقلالا جمالا باقوب دىدى:

— جمال، اوزان راحت اول. يقىن بىر ك يورولمساك، بو ساعت چاي
حاضر اولار، ایچوب دىنچەلرسەك.

محمد يار پنجره لره پالاس دوتوب:
— بويله ياقشيدر. يوقيسا عليخانلث آداملاريندان بري باقوب كوره ر.
ـ، جمال تقل ايله كوروم هارادا ايديك، نه ايشون ـ كلمشك — دينوب
خبر آلدى.

جمال، طهراندا، قارداشى ايله كوروشىكينى تقل ايذوب بورايادا
چوق مهم و واجب بر ايش ايشون ـ كلمشك او لدېغىنى دىدى.
ـ، جمالا نه قدر اصرار ايتدىلرسەدە نه مقصىلە ـ كلمشك او لدېغىنى دىمەدلى.
ـ يالكز ينهده سندن بويوك بر خاھشيم واردە. بو كون ايدون هېچ
يره چىقىماجا گام. آلا، زحمت حقكىدە قاباقجا ويريم — دينوب بر نىچە
قران چىقاروب عمرىنده بر بو قدر پول كورمه يوب حىرتلىمش قوجا ياي
ويردىكده او دىدى:

ـ بوئى ايوك تىكىلسىن؛ بو قدر پولى من نه ايديرم؟
ـ آل، قورقما. آتىما دويونجا يم وير و آقشامدا زىنتىڭ پالتارىنى
منه وير. سو كرا ينهده ئوزكە قايتاروب ويرە جىكم.
ـ نېيكە لازىدر.

ـ آتا، بىلىرىسن نه وار؟ اويله شىلر واركە، يالكز ايکى آدام
بىلمەلیدر. اوچنجىسى بىلسە ئولومى واجبدر.
ـ قوجا باشىنى ترىپەدوب، دىدى:
ـ اويلهدر.

ـ بس اويله ايسە، سوروشما. ئولمە يوب قالسام، سو كرا دىيەرم.
ـ صباح من ايدون چىقاندا، آتىمى يەرلە و اوچ چىنارك يانىنا آپار. تائىير
سانمى؟ طهران ايله مشهد يولنىڭ آيرىجىندا در. آتى اورادا باغلا.
ـ ياقشى. آنحاق بر پىس ايش كورە جىكشك ايسە، آللە ئوزى
جزا كى ويرسىن.

ـ جمال كولومسوندى:
ـ يوق، يوق، خاطر جمع اول — دينوب قايقاناغى يىمكە باشلادى.
ـ شام يىلندن سو كرا يقىلوب ياتدى.
ـ محمد يارك ـ كلفتىدە ياتدى. بوتون كند سكوتە باتمىشدى؛ يالكز

قارانلقدا ايتلرک هوروشمهسى و قويونلارك چايىڭ اىچى ايله كىتدىكىنдин سو شيرىلتىسى ايشيدىلىرىدى.

* * *

كonush قالقىمىشى. عىخانىڭ قوناقلاريدا دورمىشدىلار. يورغۇن ايدىلرسەدە، سحر ياتا بىلمەدىلر؛ چونكە بر طرفدن كonush دوشوب ياندىرىرىدى و او برى طرفدن دە مىلچىكلەر راحت قويىمىرىدىلار. بو كون چوق سىقىنتى چكوب تىكە كىلدىلر. ھاموسى برى بىرىنى تانىدىيغى اىچون بىزى بىرىندىن زەھلەلرى كىدىرىدى. آقشام چاغى سفرە سالندى. عىخان، جواد بك، رستم بك، اوروج بك و ابراهيم بك پلو يىكە اكلىشدىلر. ابراهيم بك ئوز جوانلغىندان، لاپ شاھە ئوزى اونىڭ نە وقت ا يولنه جەكىنى اوندان سورماسىندان والخ. تقل ايدىرىدى، قوناقلاردا كولوشوردى. نهايت عىخان دىدى:

— آغالار، كonush باتماق اوزرەدر؛ كىلڭ ايمىدى دە ايشىمىز حقىنده دانىشاڭ. منىم او تاغىما كىدەك، اورادا اىستەدىكمىزى دانىشارىق، و هىچ كس ايشىدە بىلمىز.

ھاموسى بىردىن قالقوب عىخانىڭ او تاغىنا كىتدىلر. ايراندا ھر آددىم باشنا تصادف ايدىلەن دىلنچى قادىنلارдан بىرىسى كلوب عىخانىڭ دروازە سنىڭ آغزىندا دايىاندى. جىر — جىنديرى اىچىنده ايدى. باشىندا كىرلى بر چادراسى وار ايدى، و يالكىز بورونى كورونوردى:

— آللەھ ئىولىندا منه بر تىكە چورەك ويرك! آللەھ پايىكزى چوق

ايمەسین، آللەھ بىرە مىن عوض وير سىن!

نوشى، الندە كى شاللاغىنى ترپدوب قىشقىردى:

— كىت، كىت. بورا ھر يتهنىڭ يىرى دكىلدر.

قادىن دايىنوب كىتمەدى.

— كىت دىمېرم؟ نە يە دايىنمساڭ؟ يوقسا ايتلرى براقارام كلوب ھورو كىلە كى يرىندىن قوپارارلار.

قارى ياقىنلاشدى، و بىردىن بىرە نوشى يە ياواشجادان «مېچە» دىدى.

توشى حيرتلەنوب ياقينا كلدى و ئوزى ئوزينه اينانما يوب قشقيردى:

— سنه كيت ديميرم؟

قارى بىداها يواشجا «ميجه» ديدى.

نوشى يواشجادان:

— ياشاسين «ميجه»! داليمجا كل.

هر ابكىسى حياطه كىردىلە، كونش داغلۇڭ دالىنا يىنمىدى، و پنجرە لە
شەلەلردىن شفق وىرىرىدى.

قارى علیخانلىق يانىنا كىدوب:

— سلام عليكم — دىيوب باش أكدى — آللە سنڭ جلالىكى كون
كوندىن آرتىرسىن.

علیخان دقتله اوغا باقوب سوردى:

— هارادان كلىرسڭ.

— هنى طهراندان يونس بىك، كوندرەمشىر.

— نە ايچون؟

— دىئىركە او يانىنا كوندرىكىم اوچ آدامى لنكىدوب ئۇزۇمى
كۈزلەسىن. ئۇزىدە صباح يوق بىرىسى كون بورادا اولا جاقدى.
هامو برى بىرىنىڭ يوزىنە باقدى.

— داها نە دىدى؟

— آرتق هېچ بىر سوز.

— ھە، بىس سەن يونسى هارادان تانىرسالىك؟ — دىيوب جواد بىك
سوردى:

— من اوونڭ آناسىيام.

هامو آياغا قالقوپ باش أكدى.

علیخان — خانىم، من سنڭ بو خجالتىكىن نىجە چىقا جاگام.

— ايش چوق واجب او لىديغى ايچون باشقى بىر آدام كوندەرە يىلمە يوب
ھنى بو دونا سانلوب كوندرىدى.

علیخان — خانىم، حرمانىنە يە كىچىلىش، قىز تام، خانىمى راحت ايلە
— دىيوب سىسلەندى.

قىز تمام قارىيا باش أكوب:

— بويور كز كىدە لە دىدى و اونى اندرۇنى يە آپاردى.

رستم بىك — بو ايش لاپ ياقشى اولدى. يونس، كلر، و پلانيمىزى داها باهم كوتور — قوى ايدەرىك.

عليخاندا قوناقلارى مشغول ايتىمك اىچون دىدى:

— ايمدى، كلكز بىر نىز آتاق. اوڭ دېقىه دن سو كرا نىز شاققىلدا يىرىدى، و «پنج — چهار، شش — دو» سىلىرى ايشىدىلىرىدى.

قىز تاماش اوقاڭى باشدان باشا خالى — كېھ ايلە بىزە نىمشى. عليخان، اوڭ اىچون باشقا آروادلار يىككىندان آيرى كوزەل بىر اوتاڭ بىزە نىمشى و ملاحتلى بىو آروادىنا تار چالدىراراق، بو اوتاقدا وقتى كىچىرمكى چوق — چوق سەوردى.

قارى اوتاغا كىروب قىز تمامك اليندن يا پىشاراق دىدى:

— قىز تمام!

تائىش اولان بىو سىئى قىز تمامك قولاغىنا دكدىكىدە، اور كەنگە كوز لرىنى بەرەلدوب كرييە چىكىلدى.

چادرى آچىلدى، و آلتىندان جمالىڭ پارلايان صفتى چىقىدى. قىز تمام دەشتىلە:

— جمال!

— سوس، س س. يواش، بلى، كوزەلم، هنم!

— بىو نە ايشدر كوردى. عليخان بىلسە ايكىمىزى دە بوراداجا ئولدورەر.

— يوق عزىزىم، يىلمز. سن كە بىو ايشىڭ اوستىنى آچمىياجاقساك — دىيوب جمال اوڭ آغارىش يوزىندىن حرارتىلە ئۈپىدى.

— بىو ساھىت قوللو قىچىلار اىچرى كىروب، كورەزار. قىز تمام، عمركى

سنه عزىز اىسە احتىاطلى اوز!

• اىكى نقر قوللو قىچى بالش، يورغان و مختلف يىمك و حلويات كىتىرىدى.

قىز تمام بىو شىلەرى آلوب اىچرى قويدىقىدان سو كرا، يواشجا سوروشىدى:

— جمال، دوغروسىنى دى كوروم بورايما نە اىچون كلمىشك. آنجاق

دوغرۇسىنى دى. منه مالك اولما اىچون كلمىشك اىسە، چىق كىت!

جمال بالشڭ اوسته اكلەشوب ئوز اىشلىرى و طهران حقىنەدە اونا دانىشدى
و چوق واجب بىر ايش ايچون بورايما كلمىش اولدىغىنى دىدى. بۇ اىودە،
جماللۇڭ و بوتون مظلوم ملارك بىر نىچە دوشمنى اولدىغىنى، و اونلاردا، اللى
و بلکەدە يۈز آداملۇڭ قانىنا سبب اولان مەم كاغذلار اولدىغىنى سوپىلەدى.
قىز تمام، جماللۇڭ باشنى سىغاللىياراق اونلۇڭ آتشىن سوزلىرىنە قولاق
و يېرىرىدى.

قاپۇ دو كولدى، و عىلیخان سوردى:

— قىز تمام كىلمك اولارمى؟

قىز تمام جوابىدا تەلەسىك:

— يوق، يوق. خانم سويونمىشدر — دىيوب قاپونىڭ رزه سنى سالدى.

— بس اويلەيسە آللەھىڭ امانىدا اوللۇڭ كىيىجىدر، من دە ياتماغا كىدىرىم.

كىيىجە كىز خىرە قالسىن.

بو كىيىجە قىز تمام جماللۇڭى اولدى. بۇ كىيىجە، بوتون دىرىيلىكىندە،
عىلیخانىڭ اونا دە كىن كوتە كىلىرى و اوزۇن فراق كونلىرى اوونودىلدى.

هوا بىر بالاجا آغاران كېيى، جمال تاختدان آياغا قالقدى. قىز تمامىڭ

يۈزىندەن ئۆپۈب دىدى:

— قىز تمام، سلامت قال، بلکەدە جمال سنى سوك دفعە ئۆپۈر...

آنچاق ئولنەدە بۇ كىيىجەنى اونوتىمىيا جاغام...

قىز تمام، جماللۇڭ بويىنى قوجاقلىياراق اونا سارىلوب دىدى:

— هله تىزىر، جمال داييان !

— يوق، وقتىر. سلامت قال. آنجاق قاپونى باغلاما. بلکەدە قۇورۇناراق

ئۆزۈمى سنىڭ اوتابىغا سالدىم — دىيوب قاپونى ياواشجا آچوب او بىرى
اوتاباغا كىيىجىدى. ايمى آرتق او جمال ايدى. چادردا قىز تمامىڭ اوتابىغىندا

قالمىشدى. كوزلىرى پارلىياراق ئىليندە برا ئوئىنېغ تاپانچاسى، اوتاباغا كوز
كىزدىرىدى. اوتاباغنى سلىقەسى پوزولمىشدى، و نىرك داشلارى بوتون اوتاباغا

سەپىلمىشدى. مساواتچىلارك اوچىدە اوتاباغنى ساع كونجىنە ياتمىشدى.

سوپۇنوب پالتارلارينى بىر طرفە يەممىشدىلار. جمال ياواشجا كلوب جىيلرىنى
آقتاردى. بوش ايدى. «يقىن بالشلارك آلتىنا قويىمشلار» دىيوب اونلارا سارى

أكيلدى. برجىنىڭ باشىنىڭ آلتىندا بر مائوزەر تاپانچا وار ايدى. تاپانچانى كوتوروب جىيىنه سوقدى. كاغذ يوق ايدى. اىكىنجىسىنىڭ باشىنىڭ آلتىندا بر قولت تاپانچا، و پول اىلە دولى بر سارى دەرى بوماژنىق وار ايدى. بونلارىدا كوتوردى. ايمدى اوچىنجىسى قالىردى. بو، خورولدايردى و سايقلالىردى. بىردى ترپىندى. جمال برا نۇنىڭي اونىڭ آلتىناتوشلايوب دايىاندى. او ايسه او برى بو كرى اوستە دونوب ينەدە خورولدا ماغا باشلادى. بونڭ يانىدا كى پورتفەلى چىقارماق اىچون جمال چوق أللشدى. بو يوغۇن آدام، يوق دادا پورتفەلى ئىليندە برك — برك دوتوب سىقىمىشدى.

جمال دونوب بر كرييە باقدى. قاپو آلتى — يدى قىمدەن آرتق او لمازدى. جمال، بىردىن پورتفەلى اونىڭ ئىليندەن دارتوب برا ئۇنىڭي دوز اونىڭ آغزىنىڭ اىچىنە سىقىدى. يوغۇن آدام او فولدايوب قان قوسدى. او برى اىكى تىرى دىك آتيلوب اللرىنى بالشلارىنىڭ آلتىنا آتدىلار. جمال، اىكى كولله آتوب ئۆزىنى قىز تامالىڭ او تاغىغا ويردى. اپوه هاي دوشىدى. حياط دان و اسکندر بىك ياتان او تاقدان كوللەلر آتىلماغا باشلادى. عىلخان، اوچ تىرىلە يو كوروب ئۆزىنى قوناقلار ياتان او تاغاسالدى. او تاق بوش ايدى، و قوناقلارك اوچىدە قانلارينا بەلەشوب خىرىلدەيردى.

قىز تمام جمالى كورن كېدى دىدى:

— تىز قاچ، بو اندرۇنىڭ قاپوسىنداڭ چىقىوب بالقۇنلا كىت و آل
بو آچارلادا باير قاپونى آچوب قاچارساك.

جمال ينەدە تەلەسىك قادىن پالتارىنى كەيندى، چادراسىنى باشىنا سالوب ئۆزىنى اندرۇنى يە ويردى. هوا بوزارىردى. عىلخان ئۆزىنىڭ آروادلارى او تاقدا بر كونجە قىلىوب چىغىرىشىرىدىلار. نوشى بالقۇنلا يو كوروب قىشقىرىردى.

— تىز اول، آتلارى طهران يولى اىچون يەرلە!

جمال، تەلەسىك آشاغى دوشوب قاپونى آچدى و پورتفەلى برك — برك ساقلىراراق، ئۆزىنى اوچ چىنارا سارى ويردى. طهران يولى اىلە اون تىرى آتلى چاپوب هوانڭ تۈرانىندا كوزدن ايتدىلر.

جمال ئۆز ئۆزىنە «آرتق طهران يولى كىسىلمىشىرى» دىدى: «يا قشىسىنى

بودر که مشهدہ قاچوب ئوزیمی بسته فیرم. اورادا منى اله کیچیرمک او لماز. ئوزىدە يالكز بر کيجه کوندوز يولدر».

بوتون كللىدە يو كوروشمه و هاي — كوي دوشمشدى.

اوچ چينار و آت كوروندى. تر آتينىڭ اوستىنە سچرا يوب يولا دوشدى. كوش داغلۇڭ دالىندان چيقوپ، شاعالار يىلە داغلارى قانا بويامشدى. دەرەنى كيچوب داغا سارى دىكىنە يىكە، دەرەدە بر نىچە نفر آتلېنىڭ چاپىدىغىنى كوردى.

جمال، «منىم داليمجا كلىرلر» دىيوب آتينى ماھموزلا يوب قامچىنى بودونا چىكتى.

آتليلار كىت كىدە ياقىنلاشىرىدىلار. آرتق عىيخانلىق سورسوفاتىنى سەچمك او لوردى. حتا بر نىچە كوللەدە كلوب قولاغىنىڭ دىيىندىن ويىلدا يوب كىتىدى. جمال ئوزىنى لاب آتلۇ بويىنينا قىسىدى. «يوق، بو آت منى قورتارا يىلمىيە جىك» دىيە ئوز ئوزىنە فىكر لەشىرىدى: «آنچاق ئوزوم تلف او لسامدا يىلە، پورتفەللىك اىچىنده كىلىرى سىزك الکزە سالماجا غام». پورتفەلدى كى كاغذلارى چىقاروب اود ووردى و پورتفەلى آتدى. كوللەك ويىلدا يىردى؛ آلاوك دىللەرە يىنى و يوزىنى يالايردى. كاغذلارك قارا يانىقلارى اوچوب توزا قارىشىرىدى. اليندە كى سوڭ كاغذ پارچاسىنى آلاولا نا — آلاولا نا هوايا براقدى. كاغذ يانا — يانا اوچوب هوايا كىتىدى.

— ايمدى ايشە باشلىاق — دىيوب جمال برك توشەين آتينى بوز بر قايانىڭ دالىنا دوندردى. عىيخان ئوز اىكىتىلىلە برابرچاپىرىدى. غضبىىندىن، ئان جماللىق باشىنا ووردى.

— يوق، المدن قورتارا يىلمىيە جىكلەر — دىيدى. قايانىڭ دالىندان تاق، تاق، تاق... كوللە سىسىرى ايشىدىلىدى. چاپان آتليلاردان بىرى آتينىڭ يىئىندىن آشوب داشلارك اوستىنە دوشدى. قالاتلارى بىردىن آتلارىنى ساقلا دىلار. آتلار قىزىشىمىشدى، ساقلاماڭ ممكىن دكلىدى. تاق، تاق، تاق... آتليلارдан بىرى دە آتلۇ يىئىلىشىن دوشوب يىرده چاپالاماغا باشلا دى. عىيخان تاق، تاق، تاق... بر نىچە كوللە آتدىسا، لاكن دوشمن كورونمىرىدى. عىيخان آتينى كرييە دوندروپ بىر شاللاق چىكتى و قالان

بر نهر يكىتى ايله براابر كرييە چاپدى. اوئنلار آرالاندىقىدان سوڭرا، جمال او زەنكىسيينه قالقوب پاپاغىنى الينه آلدى و:

— عىلخان، خدا حافظ! — دىيوب قشىرىدى. بىرده قولاغلار كىڭىسىنى كورنده، جمالى كوره يېلىرىشك!

عىلخان كىلىيە قايتىدى. كونش قالقوب اىستى دوشىمىشدى.

جمال او بىرى كون كلوب مشهدە چاتدى. آرتق دالنجا كىلنلر كورۇنمىرىدى. شەھرە كىرىدىكە، اوزاق افقە بىر تۈز كوردى. صبح ايدى؛ شەھر يوقودان آيلىرىدى. جماعت كوچھەلرە چىقىرىدى. كاروانسرا لار و دو كانلار آچىلىرىدى. چايچى شاكرىلار بويوك سماوارلارى اوغلى يەرىدىلر.

آتى بىرك يورولمىشدى. اونى بىر كاروانسرا يە قويوب ئوزىنى كوزەل كونبىزلى و ديوارلارى يازىلى بويوك مسجىدە ويردى. مسجدك بويوك ديوارلى حياطى تر تمىز سوپورولمىشدى. بوجاقدا كى قويودان بىر نهر سو چىكوب لو له كىتنى دولدوروردى. مسجدك قاپولارى تاي باتاي آچىق ايدى، و سحر او لىديغىنا باقمىاراق، رىنكا رىنكا شاملار يانىرىدى. نماز قىلانلاردان بىر دستەسى بو كونجىدە، فرشك اوستىنده او توروب يواشجا صحبت ايدىرىدى. قاباقلاريندا مەھر — تسبیح و آداما بىر استکان چايلارى وار ايدى. زرھەڭ دالىندا، بىرىسنە دوعا ايدوب «يا آللە، يا آللە!» سىسى كلىرىدى. بىر خدام تەله سىك كلوب كىچىرىدى. جمال اونى يېرىوب يواشجا دىدى:

— آخوند، سىز كله داشمالى سوزىم وار.

خدمام دايانوب تۈز اىچىنده اولان جمالا باشدان آياغا بىر نظر سالدى.

جمال:

— آخوند، منى اىز لەيرلر. بو ساعت دالمجا بويوك بىر دستە كلىرى.

آللە خاطرینە منى مدافعە ايت! — دىيوب ادبىلە دايىاندى.

خدمام جمالا سارى أكىلوب يواشجادان سوردى:

— نە اىچون قاچمساڭ؟

— بش آدام ئولدورمىش.

خدمام سەيەللىنىدى.

— ئولدوردىكىم خلق دوشمنلىرىد. منى بورادان آلسالار، او ساعت ئولدورە جىكلەردر.

— داليمجا كل! — دىيوب خدام شىشەبند بىر قوريدوردان كىچوب اونى دوشەنە كلى بىر اوتاباغا سوقدى.

— بورادا قال! — دىيوب قاپۇنى بىرك اورتوب كىتدى. جمال ئوزىنى فرشڭ اوستىنە آتدى. بىرك يورو لمش اولدىغىنى حس ايتدى. آت چاپماق، و سوك كونلەرە كى فاجعەلر ئوزلەرىنى بروزە ويرىردى. هر طرفە ساكتىك دوام ايدىردى.

* * *

بر دسته تۈز — توپراغا بەلەشمەش آتلى كورولتى اينە شهرە دولدى. ھامو تعجىلە كاروانسىرالاردان و دوكانلارдан باشلارينى چىقاروب باقىردى و يىنەدە كرييە چكىلىرىدىلر. ميدانا چاتدىقدا قوجا عىخان آتنىدان سچرايوب يىرە دوشدى و آتىنى نو كىرلە ويروب ياقىندا كى بىر كاروانسرا ياي كىردى. كاروانسرا صاحبى اونا سلام ويروب ايچرى تكلىف ايتدى.

— دى كوروم بىر ساعت اول، كەر آتلى بىر قرجوان بىر آدام بورا ياي كلمەمشدر كە؟ — دىيوب عىخان سوردى.

— كلمەمشدر. ايلە آتىدا بۇ ساعت بورادادر. يېقىن ئوزى زيارته كىتمىش اولا جاق.

عىخان ديشلىرىنى قىجادوب سوردى:

— دى كوروم مجتهد هارادا اولور؟

كاروانسراچى، بازاردان آرالى بويوك و كوزەل برايوي كۆسترەي، و عىخاندا دوز او ايوه سارى يونەلدى.

كلوب ايچرى كىردى. بىر نىچە تەرەكلىشىشىد. احتراملا سلام ويروب اللرىنىڭ اوستىنە قوياراق قاپۇنك آغزىندا دايىاندى.

قوجا مجتهد، سلامىنى آلوب سوردى:

— اوغول، نە ايش ايچون كلمىشك؟

منىم اك غدار دوشمنىم، ئوزىنى قانا بولاشدىراراق قاچوب كلوب امامڭ

حضوريندا كيز لنمشدر. يالكز منيم دوشمنم دكل، بوتون خلقك دوشمنيدر؛
چونكه قومونيسندر.

موللار هيجانلا برى برينه باقيشىديلار.

نه قدر أمامك حضوريندا اولسا، ساع قالاجاغينى بيليرم، آنجاق
ماع قالمالى آدام دكل، ئولمه ليدر.
مجتهد اوئىچ جوابندا ديدى:

قاتل او لمايوب لاپنه او لورايسه او لسون، اونى اورادان چيقارماق او لماز.
او مقدس يerde اوئىچ اوستينه كيم ال قالدىرارسا، آللادا، مسلمانلارك
ئوزلىدە جزايسىنی ويره رلر.

عليخان — محترم آغالار — دىيوب بر كىسه قىزىل چيقاردى:
بو يوركز، بو قىزىل كىسهسى اوئىچ حياتىندان عزيزىدە. بوئىچ اىچىنده
يوز اشرفى وار. اونى اورادان چيقارماغا كومك ايدە جىكىزە امينم.
او تاق سكوتە باتىدى. زوحانىلرك كوزلىرى طمعكار لقلا آلا ولا نيردى...
تجارت باش دوتىدى...

* * *

خدم اىچرى كىره رك جمالڭ چىكتىندىن ترپدوب ديدى:
— اوغلوم، قالق!
جمال آياغا سچرادى.

— سنى روحانىلر شوراسى كورمك ايستەير. دالمجا كل — دىيوب
اونى باشقا بر قوريدورلا آپاروب مسجىددىن چيقاردى و بر داريسقال كوچە
ايىلە آپاردى. بر كونجىن، غېيلدن اوئىچ اوستينه بش نفر سچرادى. سلاحنى
چيقارىنجايى قدر جمالڭ ئى — آياغى مەحكم قەزىل*) اىلە سارىندى. عليخان
قا باغىندا دايىانمشدى.

— هە، قوچاقلۇڭ نىجه اولدى؟ — دىيوب استەزا ايىلە كولدى. جمال
دىرسە كى اوستە قالقوپ دوز اوئىچ يوزىنە توپوردى. آقشام اولدى. كىجه
يىتدى. ايشيقلاشىركن ال — آياغى باغلى جمالى مشهدىن چيقاردىلار.
موللا منارەدە اذان ويرىردى، و الوان ايشيقلارلا يانان مقدس مسجد

*) قەزىل — كىچى قىلىندان توقۇنمىش كىندير (متترجم).

پارىلدايردى. مولالار و مجتهدلر آللارا آتشين عبادت ايدىردىلر...
جمالدا بونى ايشيدوب كوروردى. بىزنى بىرە دىدى:
— يوق، آللار يوقدر! — كىجكاهينا ووزولان توفنك قونداغىنىڭ
ضربەسىندىن سوزى كسىلدى. بايلوب هوشىز دوشدى.
كوزلرىنى آچاندا هو كفایت قدر ايشيقلاشمىدى. بويوك ھ شاخ —
بوداقلى بر چnar آغا جىنىڭ دىيىنده ايدى. بو يىرى تانىدى. دوننده بورادا
سو اىچمىشدى. همان بولاق ينهده كوزلرىنىڭ قارشىسىندا در. بولاغىڭ اوستىينده،
اوجى اىلمكلى بر كندىر ساللانىرىدى. جمال «سوك دقىقىمدى» دىيوب
كوزلرىنى يومدى.

عليخان كلوب بو كريىدىن برك بر تەپىكلە ووروب باغىردى:
— كوزكى آچ، حيوان.

جمال كوزلرىنى آچدى.

عليخان كنايە ايلە دىدى:

— بورادان مشهدىدە، دېغىر داغلارىنىدا كورەجىڭىڭ. كورور
سنمى؟ اودر، او زاقدا، او داغلارك باشى قارالىر. قارا قوشلار بورادا
سنى دىدىيك دىدىيك ايدەجىڭ، چاققا لاردا سومو كىلر كى كمیرەجىلر.
آللارك و پىغمبرك ارادەسى او لېغىنى بوتون مشهدە كىدىن زوارلارا بورادا
خاطرلا داجا قساك.

دوا ايدەجىڭ بىر طرزىلە ئىللرىنى كوكە قالدىرۇپ دىدى:
— عليخان، بوتون قرمىلارلا بويىلە مبارزە ايدەجىڭىدە! ايشيدىر
سنمى، حيوان؟ - دىيوب بىر برك تەپىكىدە جماڭىڭ بو كريىنە اىلىشىرىدى.
— نوشى!
— بلى آغا!

— كونش چican كېيى بىر شيطان بالاسىنى آسارسان، — دىيوب
عليخان كنارە چكىلدى و بىر داشڭ اوستىينده اكلىشدى.
جمال اطرافى سوزەرگ دوشۇنوردى:

— كوكە قىزارمىشدر... و قىيم آرتق چاتمىشدر... سلامت قال قىز تمام!...
عيسا، و بوتون عزىز و مهربان يولداشلاريم؛ سىزىدە سلامت قالىن! — دىدى.

کونشى ايلك شعلهسى جمالڭ كوزلرىنده پارلايوب سوندى. كنج بدن كندىردى چابالادى. آغ كوزلرى دەشتىلە پير تلادى، و قاپ — قارا قارالمش دىلى آغزىندان ساللاندى.

سحر، اوچ چنارك يانىندا، دوشنه قزىل سولى بر خنجر سانجىلمىش قىز تمامڭ مىتىنى تاپدىلار...

ينىدە كوش چىقىردى، يىندە كون باشلانىرىدى...

Fai 25503

P. G.:

Imām Ridā
Besti.

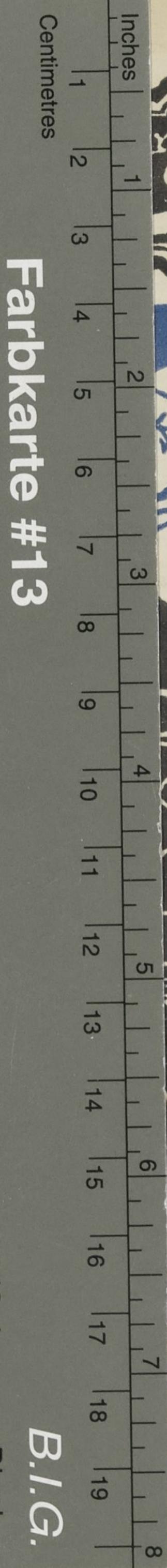
Baku 1927

Fai
25503

562
142

1927-5

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color B.I.G.

Black

